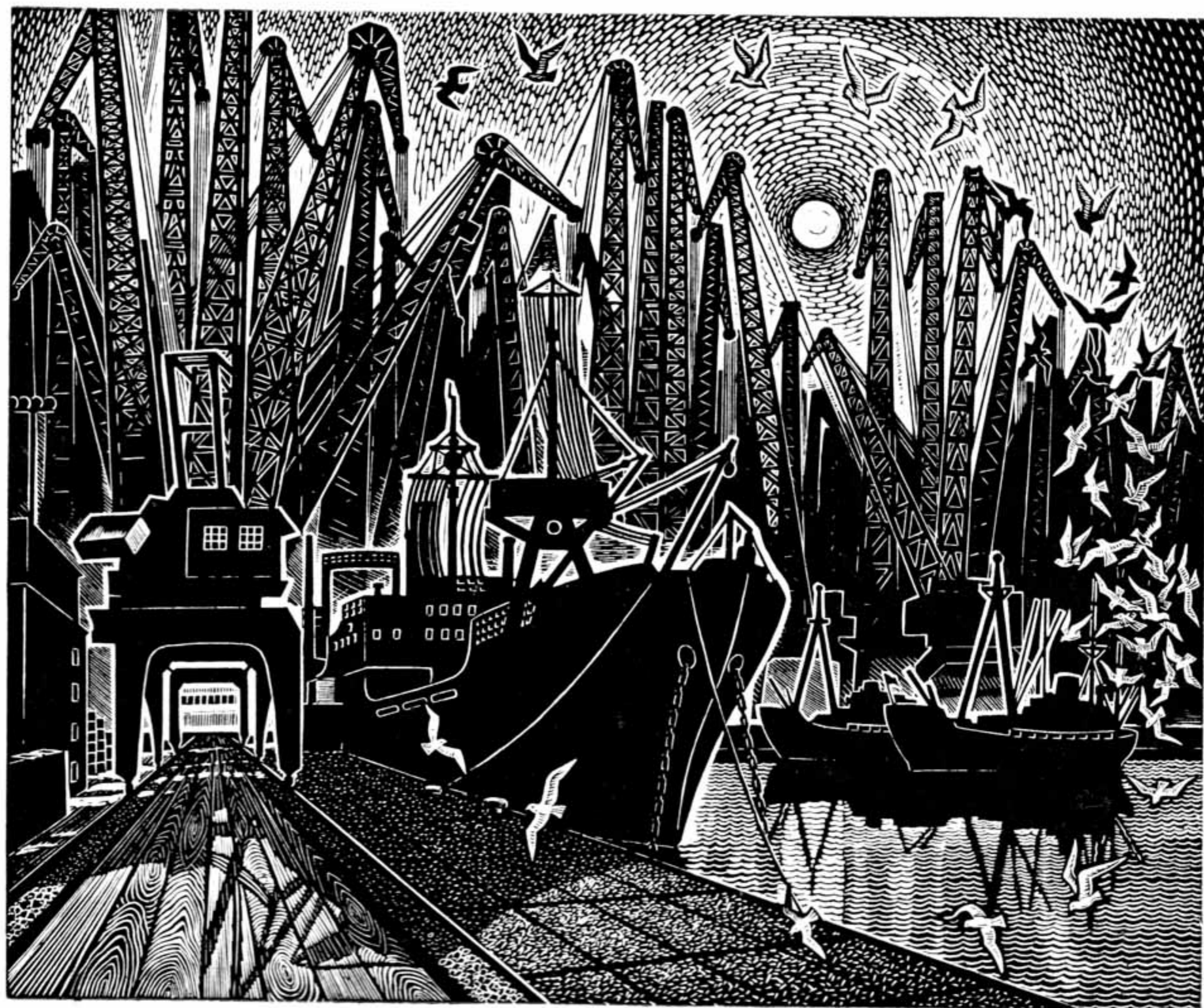
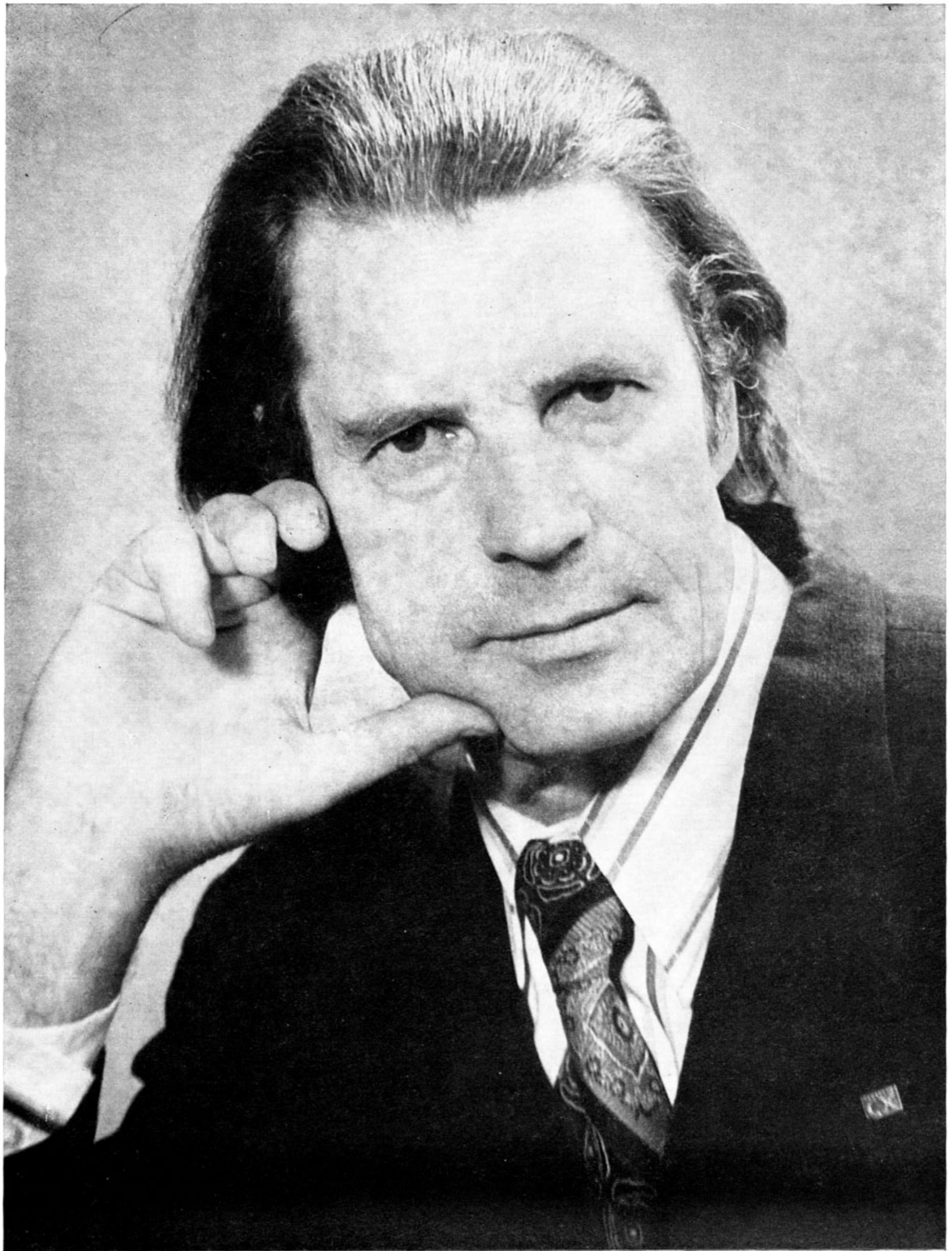

УЛАДЗІМІР САДЗІН

ГРАФІКА

**УЛАДЗІМІР
САДЗІН**

САЮЗ МАСТАКОЎ БССР
АДДЗЕЛ КУЛЬТУРЫ СЛУЦКАГА
ГАРВЫКАНКОМА

УЛАДЗІМІР САДЗІН

ГРАФІКА

КАТАЛОГ ВЫСТАЎКІ

Выпушчана па заказу аддзела культуры
Слуцкага гарвыканкома

Уладзімір Сцяпанавіч Садзін належыць да таго пакалення мастакоў, чыё юнацтва прыйшлося на гады Вялікай Айчыннай вайны. Мастацкую адукацыю яны атрымлівалі ўжо пасля 45-га, умудроня нялёгкім жыццёвым вопытам. Сёння творчасць мастакоў гэтага пакалення ў пэўнай меры вызначае асноўныя напрамкі развіцця нашага выяўленчага мастацтва.

Каб зразумець творчасць мастака, трэба пабываць у яго майстэрні. У адносінах да Уладзіміра Сцяпанавіча гэта вядомая ісціна набывае асаблівы сэнс. Майстэрня ў яго незвычайная, у ёй заўсёды шмат дзяцей. Тут пануе дзівосная атмасфера калектыўнай творчасці, радасці пазнання свету і бясконцай шчырасці. Вось ужо больш за 30 гадоў Уладзімір Сцяпанавіч шчасліва спалучае творчую работу з педагогічнай дзейнасцю. Студыя выяўленчага мастацтва пры слуцкім ДOME піянераў, якой ён кіруе, у 1981 годзе ўдастоена звання народнай.

У. С. Садзін не ставіць сабе задачу вузка прафесійнай падрыхтоўкі юных мастакоў. Галоўнае — максімальна раскрыць творчыя здольнасці, якімі прырода шчодро адарыла дзяцей. Уладзімір Сцяпанавіч і сам не страціў незвычайнай дзіцячай здольнасці бачыць прыгажосць быццам упершыню. Таму, напэўна, і няма ў студыі Садзіна настаўніка і вучняў, а ёсць сябры і аднадумцы. У сумеснай рабоце выпрацоўваюцца навыкі ў дзяцей, нараджаюцца новыя творчыя замыслы майстра. Удумлівы мастак, нястомны працаўнік, Уладзімір Сцяпанавіч служыць для вучняў прыкладам беззапаветнай адданасці выбранай справе. Таленавіты педагог, ён адкрыў і выхаваў нямала здольных дзяцей, якія сталі потым прафесійнымі мастакамі. Сярод іх — Уладзімір і Міхаіл Басалыгі, Георгій Скрыпнічэнка, Уладзімір Цеслер, многія выкладчыкі рысавання ў школах рэспублікі. Работы яго выхаванцаў дэманстраваліся на шматлікіх усесаюзных і міжнародных выстаўках. Уладзімір Сцяпанавіч Садзін нарадзіўся ў 1924 годзе ў сяле Чыркова Лунінскага раёна Пензенскай вобласці. Адтуль — з дзяцінства, з духмянага водару сена, з бязмежных прастораў

палёў і лугоў, з яркіх свят — любоў да роднай зямлі, няўтольная прага творчасці мастака. Яшчэ ў школьныя гады хлопчык прымае ўдзел у конкурсах, што праводзіліся газетамі «Колхозные ребята», «Пионерская правда», пасылае малюнкi ва Усесаюзны Дом эстэтычнага выхавання дзяцей. Потым — фронт. І зноў — малюнкi, малюнкi. І пейзажы, і партреты, і карыкатуры.

Цяжкімі дарогамі вайны прайшоў салдат Садзін. Вызваляў Беларусь, Украіну, штурмаваў Кёнігсберг і Пілау. У 1945 годзе, адразу пасля дэмабілізацыі, прыехаў у Слуцк. У гэтым невялікім беларускім гарадку, што стаў другой радзімай мастака, знайшоў Садзін свой лёс, сваё натхненне. Галоўнае месца ў гэтыя гады адведзена аўтарам жывапісу, пейзажу. З вялікай шчырасцю і цеплынёй піша ён эцюды, прысвечаныя шматпакутнай зямлі Случчыны. Маляўнічыя куточки Падмаскоўя, Закарпацця, Чарнаморскага ўзбярэжжа таксама знайшлі сваё адлюстраванне ў творчасці мастака. У 1959 годзе пачынаецца новая старонка ў творчасці Садзіна: ён перапісваецца са старэйшым савецкім графікам, лаўрэатам Ленінскай прэміі акадэмікам У. А. Фаворскім. Менавіта па парадзе вялікага майстра малады мастак уважліва вывучае тэхніку і магчымасці гравюры. Актыўная падтрымка і кансультацыі вядомых майстроў М. М. Жукава, Ю. М. Няпрынцава, В. І. Антошчанкі-Аленева ў многім дапамаглі маладому мастаку. У гэтыя гады У. С. Садзін заканчвае Маскоўскі народны ўніверсітэт мастацтваў. І ўжо з 1960 года яго гравюры экспануюцца на ўсіх рэспубліканскіх і ўсесаюзных выстаўках.

Асаблівае месца ў творчасці Садзіна займае Случчына — цудоўны куток беларускай прыроды. Сотні эскізаў, жывапісных работ і, канечне ж, графічных лісты прысвечаны гэтай тэме. Сярод іх — «Слуцк, вуліца Леніна», «Восень у полі», «Зімні матыў», «Алея ў в. Вясея». Угледзімся ў апошнюю работу. Звычайная карціна позняй восені. Аголеныя галіны векавых дрэў застылі ў прадчуванні зімняга сну. Бязлістыя кроны адкрыліся мастаку ў сваёй

адвечнай прастаце і гармоніі. Іх карункавае перапляценне стварае ў гравюры паэтычны вобраз, напоўнены выразнай рытмікай, музычнасцю. Мастак любіць пейзаж, тонка адчувае прыроду, умее апаэтызаваць самую звычайную яе з'яву. «Лебедзі ляцяць», «Белавежская пушча», «Казулі» і іншыя работы з серыі «Беларускае Палессе» не могуць пакінуць глядача абьякавым, паколькі створаны чалавекам, улюблёным у свой край, яго някідкую прыгажосць, асаблівую ўнутраную гармонію.

Услаўляючы беларускую прыроду, Садзін не мог не звярнуць увагу на тая змены, што адбыліся ў апошнія гады на зямлі Беларусі. Гераічная праца геологаў, калійшчыкаў натхніла мастака на стварэнне серыі «Беларусь індустрыяльная».

У прамысловым пейзажы асабліва ярка выяўляецца творчы метады мастака: умела падкрэсліваючы дэталі, праз яе раскрыць цэласны вобраз.

Дакладнасць кампазіцыйнага вырашэння, строгая зграбнасць малюнка дапамагаюць аўтару стварыць карціны, поўныя ўнутранай дынамікі, напружанага рытму. «Мантаж капра», «Нафта Палесся», «Полацкі нафтагігант» і іншыя творы гэтага цыкла з'явіліся ў выніку шматлікіх паездак Садзіна на Салігорскі калійны, Наваполацкі нафтаперапрацоўчы, Гродзенскі азотна-тукавы камбінаты, Мазырскі нафтабуд.

Уладзімір Сцяпанавіч многа ездзіць не толькі па Беларусі. Апошнія два дзесяцігоддзі былі асабліва насычаны творчымі камандзіроўкамі. Дзе толькі не пабываў Садзін за гэтыя гады! Ад Падмаскоўя да Сібіры, ад Прыбалтыкі да вострава Дыксан. Гэтыя паездкі, сустрэчы з людзьмі ўзбагачаюць

мастака, а багаты натурны матэрыял служыць крыніцай новых работ. «Сібірскія» лісты Садзіна быццам дыхаюць прыхаванай магутнасцю велічнай прыроды, багатырскай сілай яе пераўтваральнікаў («Енісей», «У тайзе енісейскай», «На берагах Енісея» і інш.). Цікавыя работы, у якіх знайшлі адлюстраванне ленінскія мясціны ў Сібіры. Напрыклад, «Дом у Шушанскім», «Саяна-Шушанская ГЭС будуюцца». Каля 15 лінагравюр увайшлі ў серыю, прысвечаную будаўніцтву БАМа. Імкненне да выразнай архітэктонікі, кампазіцыйнага лаканізму знайшло сваё ўвасабленне ў цыкле «Помнікі старажытнай архітэктур». Мастака вабілі не толькі строгая прастата і зграбнасць саміх будынкаў, але і ўменне старажытных народных майстроў дасягнуць гарманічнага адзінства прыроды і тварэння рук чалавечых.

Чалавек і прырода. Дзве іпастасі жыцця на зямлі, вечныя, непадзельныя. Творы Уладзіміра Сцяпанавіча Садзіна аб'ядноўваюць аптымістычнае светаадчуванне, веру ў чалавека-творцу. Трывогай за мір, за заўтрашні дзень чалавецтва напоўнены лісты «Вечар у Хірасіме», зробленыя пад уражаннем паездкі ў Японію. Уладзімір Сцяпанавіч сам перажыў увесь жах і неймаверныя пакуты вайны. Таму, напэўна, помнік ахвярам атамнай бамбардзіроўкі ў далёкім японскім горадзе зноў ускалыхнуў незабыўнае, што гучыць у сэрцы скамянелымі ад гора званамі беларускай Хатыні.

Алена Пянькоўская

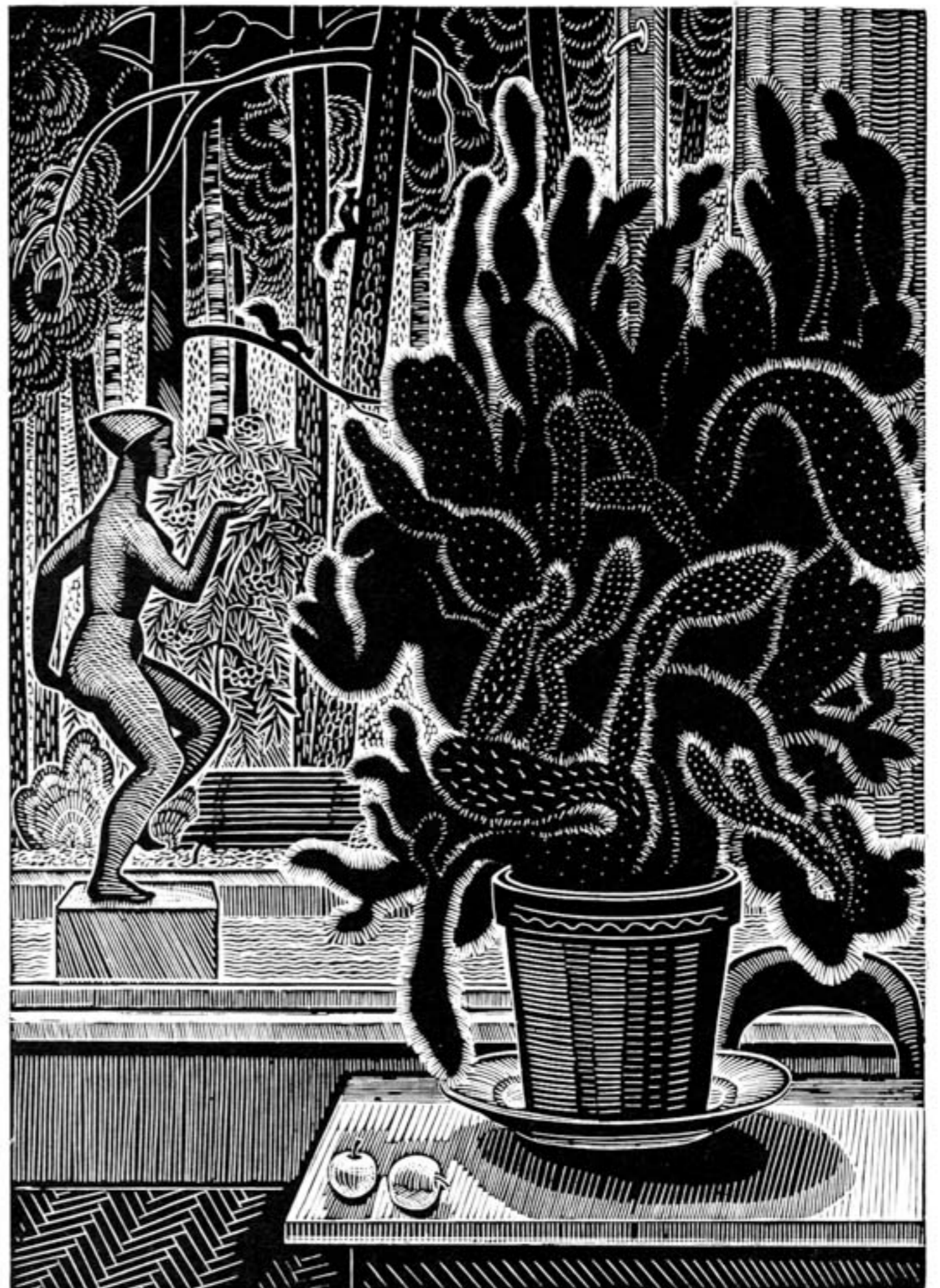
Алея ў Вясеі. 1962. Лінагравюра. 60×28

Ураджай, 1961. Лінагравюра, 38×24

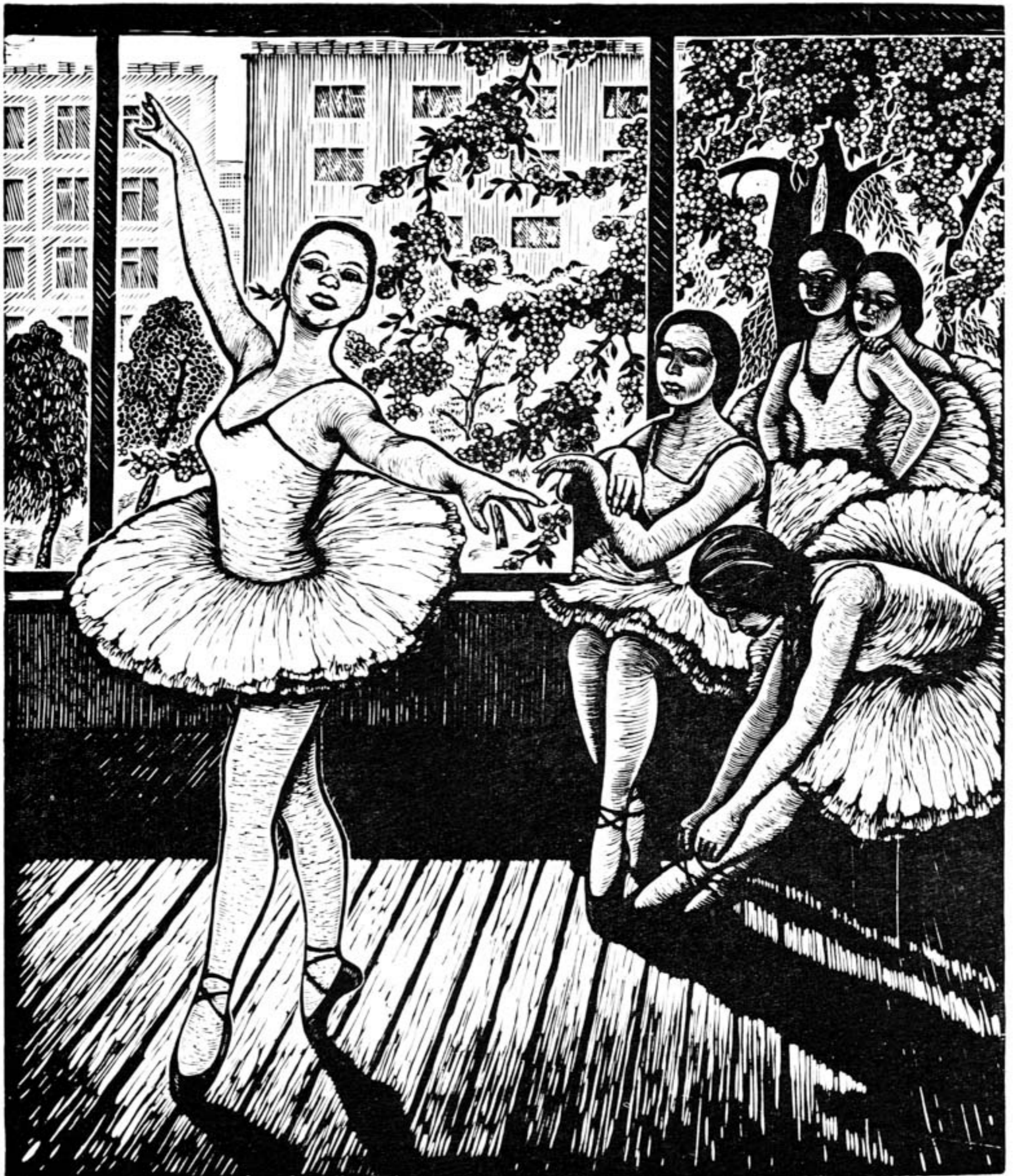

Вясенняя мелодыя, 1961. Лінагравюра, 27×60
Акно ў Дзінтары, 1977. Лінагравюра, 42×30

Збожжа паспела. 1962. Ліногравюра. 49×44

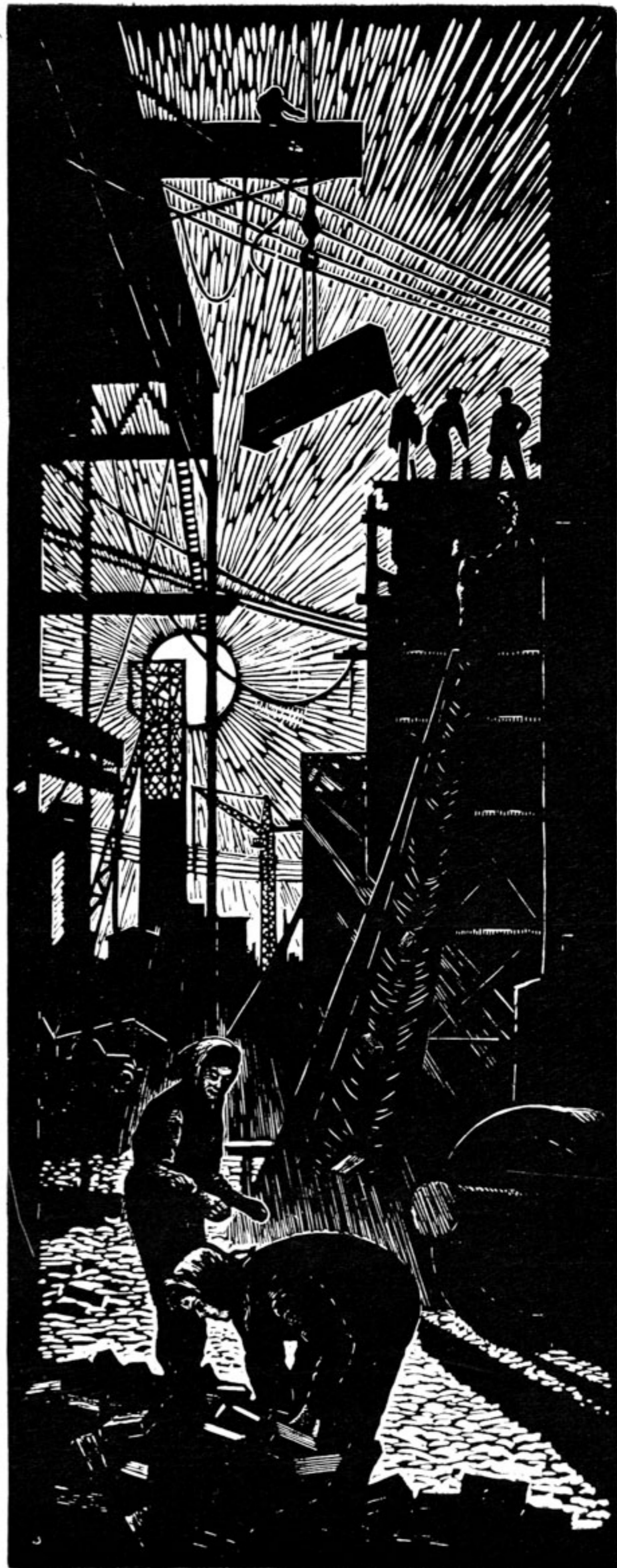

У балетной студии. 1967. Ліногравюра. 55×47

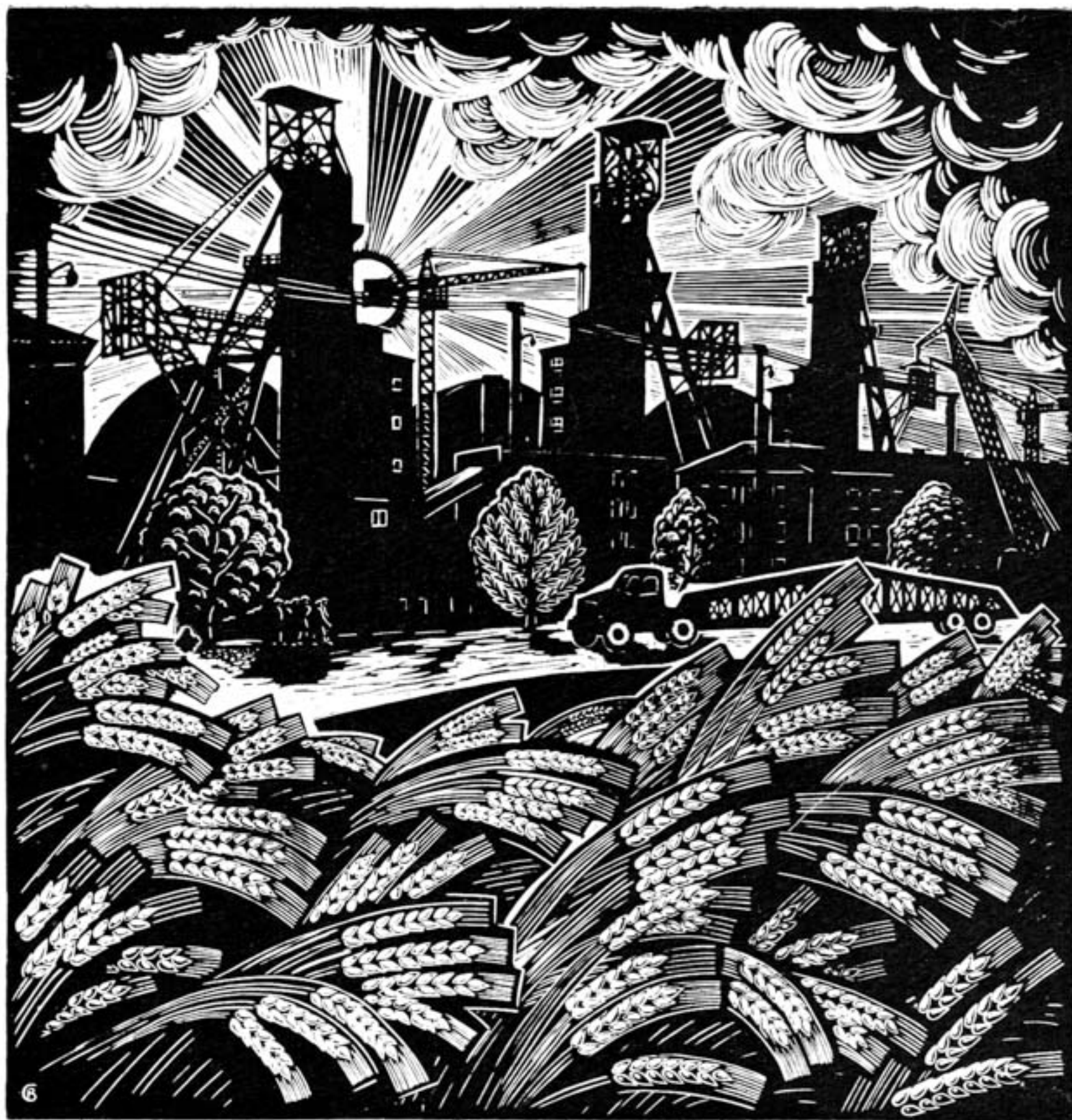

Лета, 3 сериі «Поры года», 1971.
Лінагравюра, 40×37

Восень, 3 сериі «Поры года», 1971.
Лінагравюра, 40×36

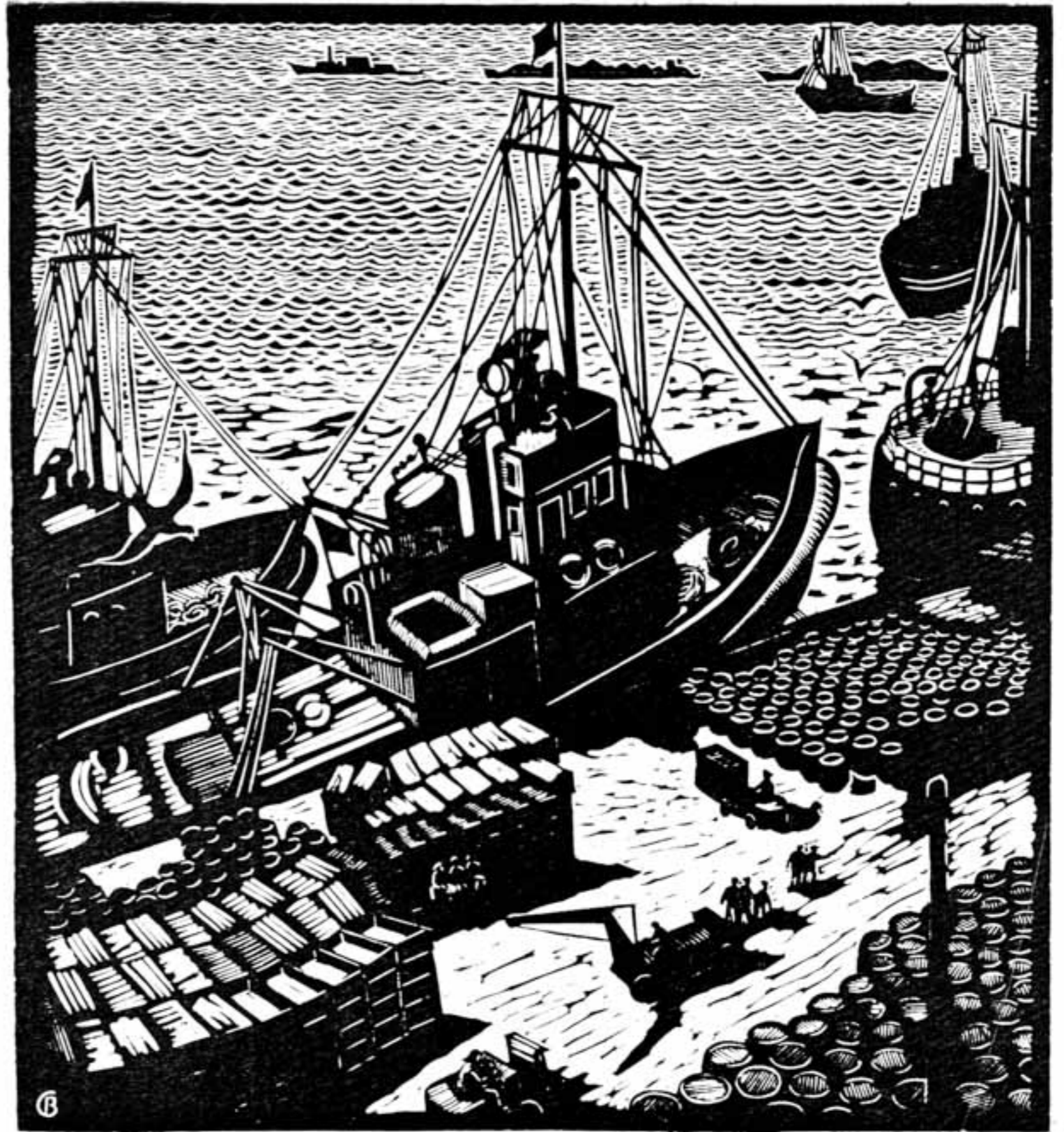

Экслібрыс. 1972. Гравюра на дрэве. 6×6
На будаўніцтве калійнага камбіната. 1963. Лінагравюра. 58×23

Салігорскі калійны камбінат. 1967. Лінагравюра, 50×48

Шушанскае. Дом сялянкі Пятровай. 1969. Лінагравюра, 27×50

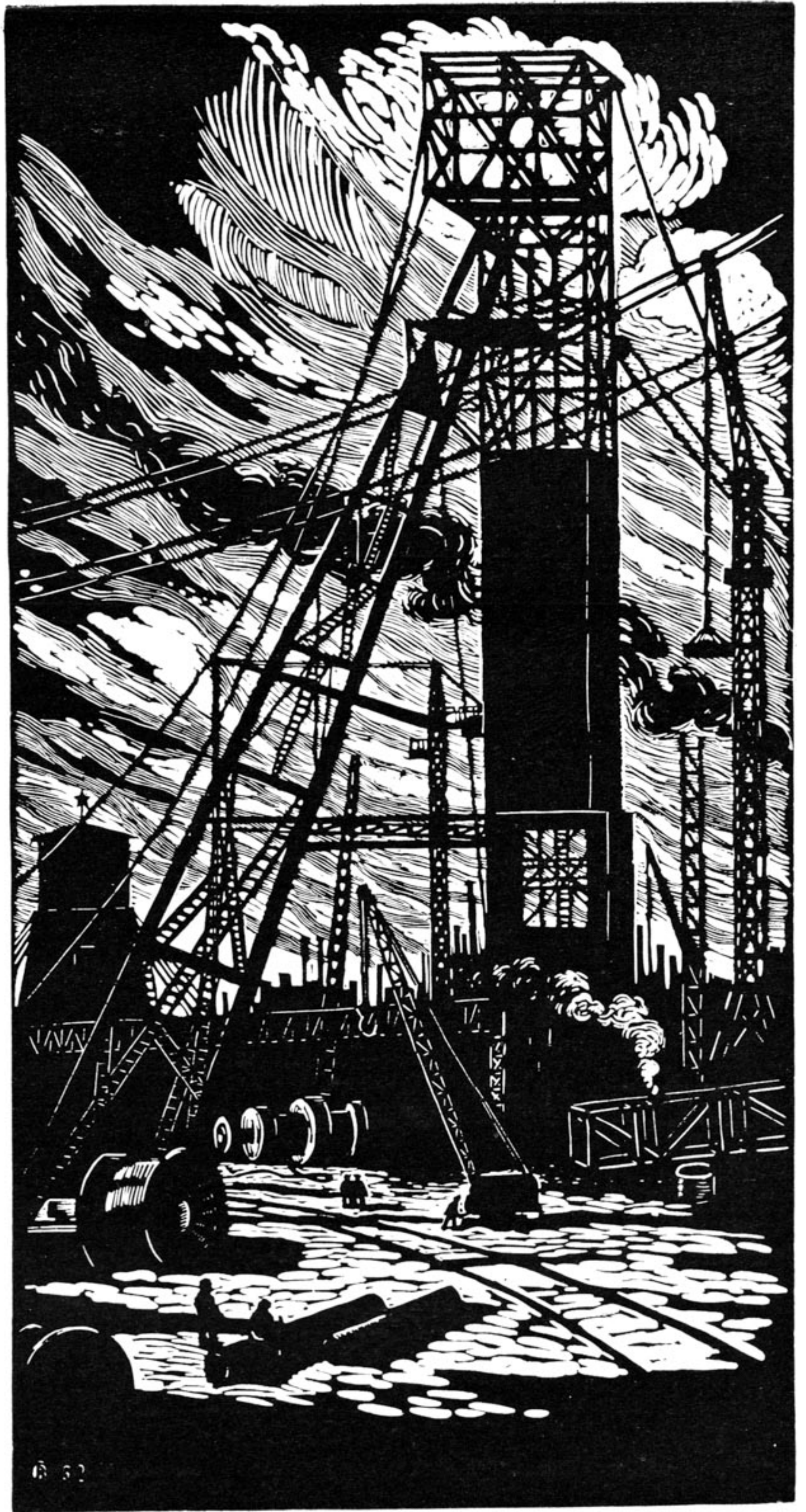

Клайпеда. Рыбацкі порт. 1965. Лінагравюра. 36×33

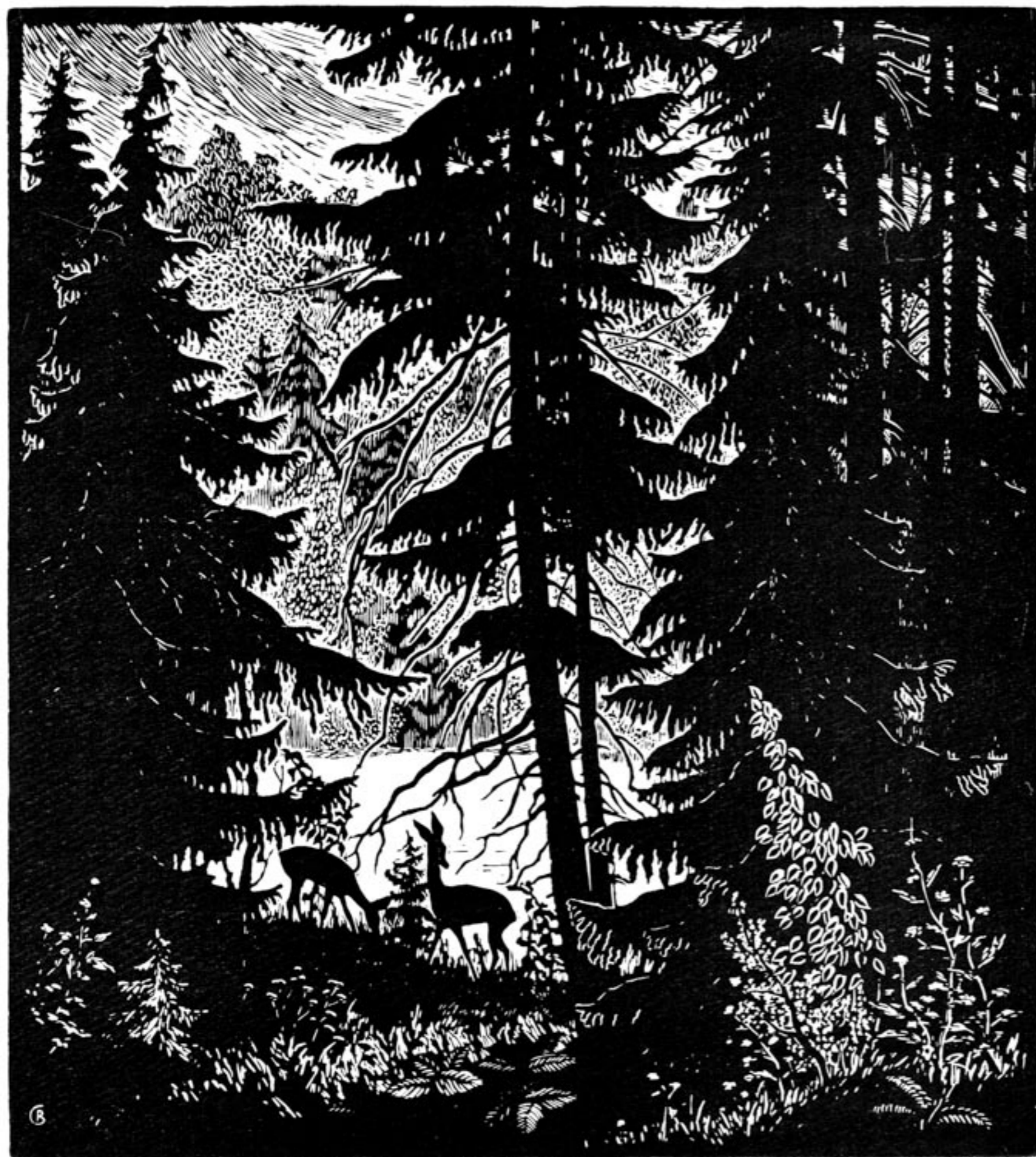
Шушанскае. Дом селяніна Зыранава. 1969. Лінагравюра. 29×41

Наваполацкі нафтагігант. 1968. Лінагравюра. 30×59
Скрыпачка. 1966. Лінагравюра. 41×30

Салігорск. Мантаж капра. 1962. Лінагравюра. 61×21

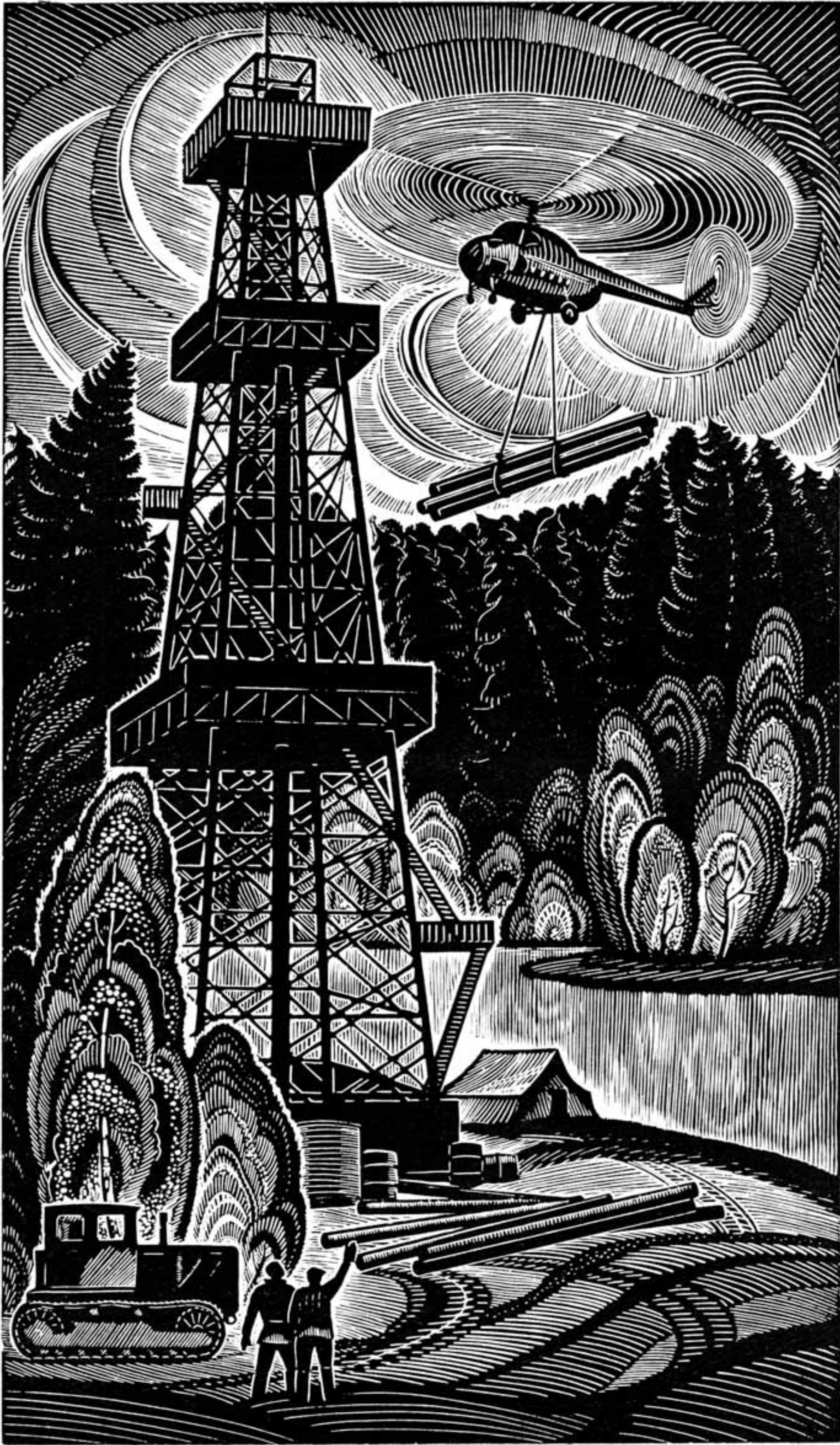

Летні вечар, 1964. Лінагравюра, 24×38
Казулі, Белавежская пушча, 1960. Лінагравюра, 41×36

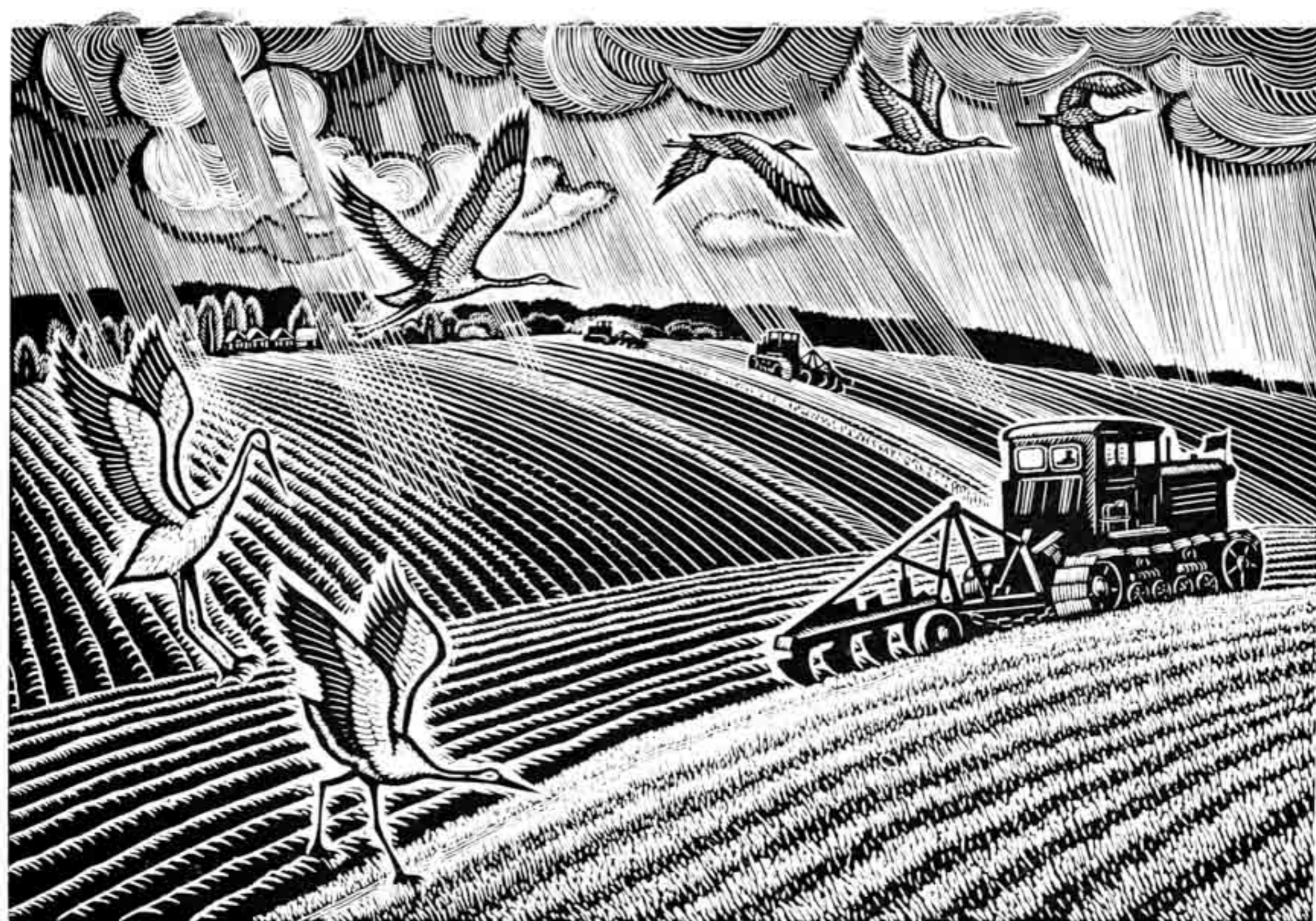

Экслібрыс. 1976. Лінагравюра. 6,7×4,5

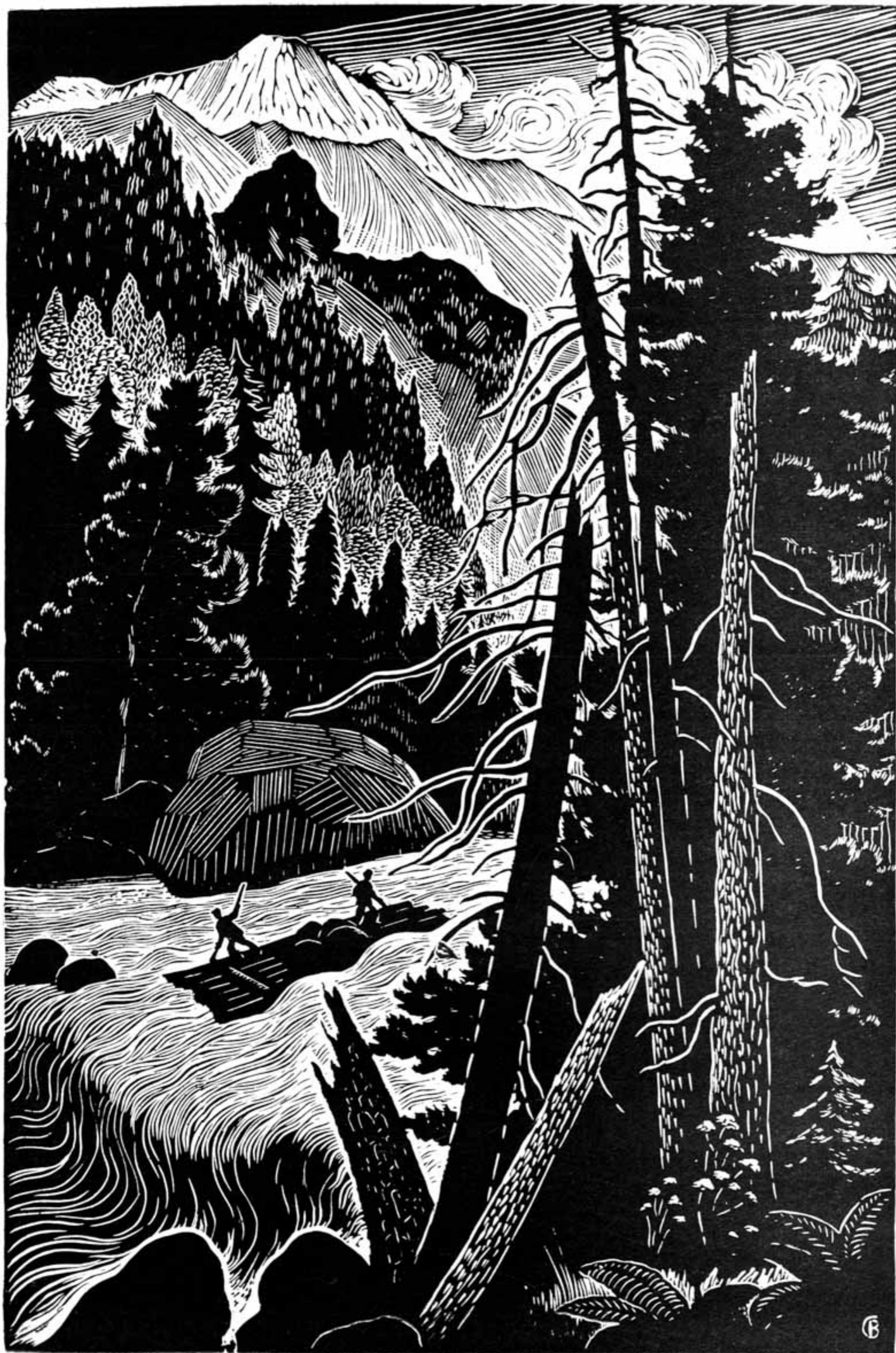
Раніца ў Белавежскай пушчы. 1963. Лінагравюра. 60×31

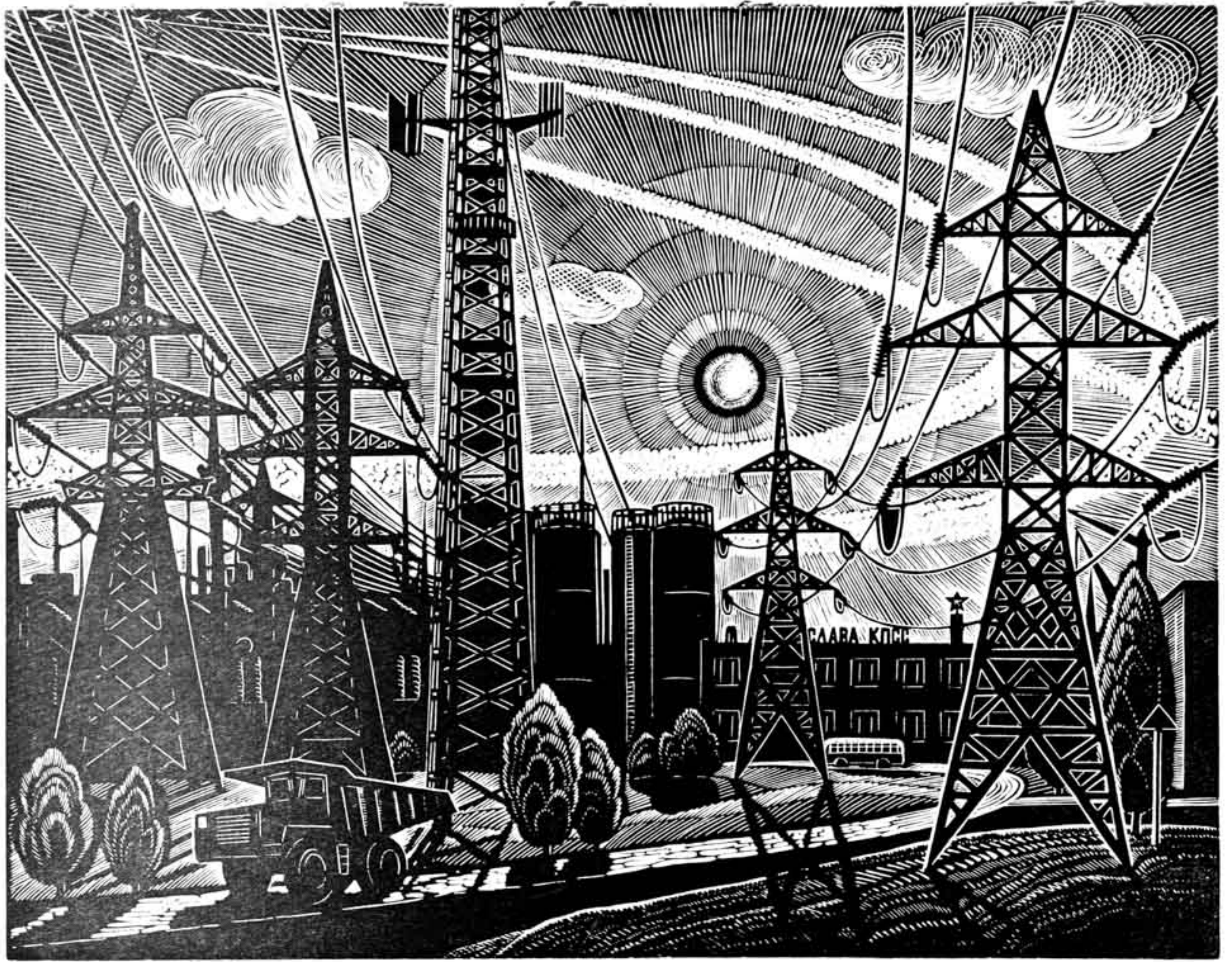
Буравая на Палессі, 1978. Лінагравюра, 62×36

Слуцкі льнозавод, 1975. Лінагравюра, 46×67
Восень у полі, 1976. Лінагравюра, 45×66

На таежной раце. 1968. Лінагравюра, 44×29

Слуцкая электрападстанцыя. 1975. Лінагравюра. 45×57

Асенія карункі. 1963, Лінагравюра, 10×49

Ракетныя катэры, 1964, Лінагравюра, 30×70

Падводнікі, Трывога, 1964, Лінагравюра, 30×66

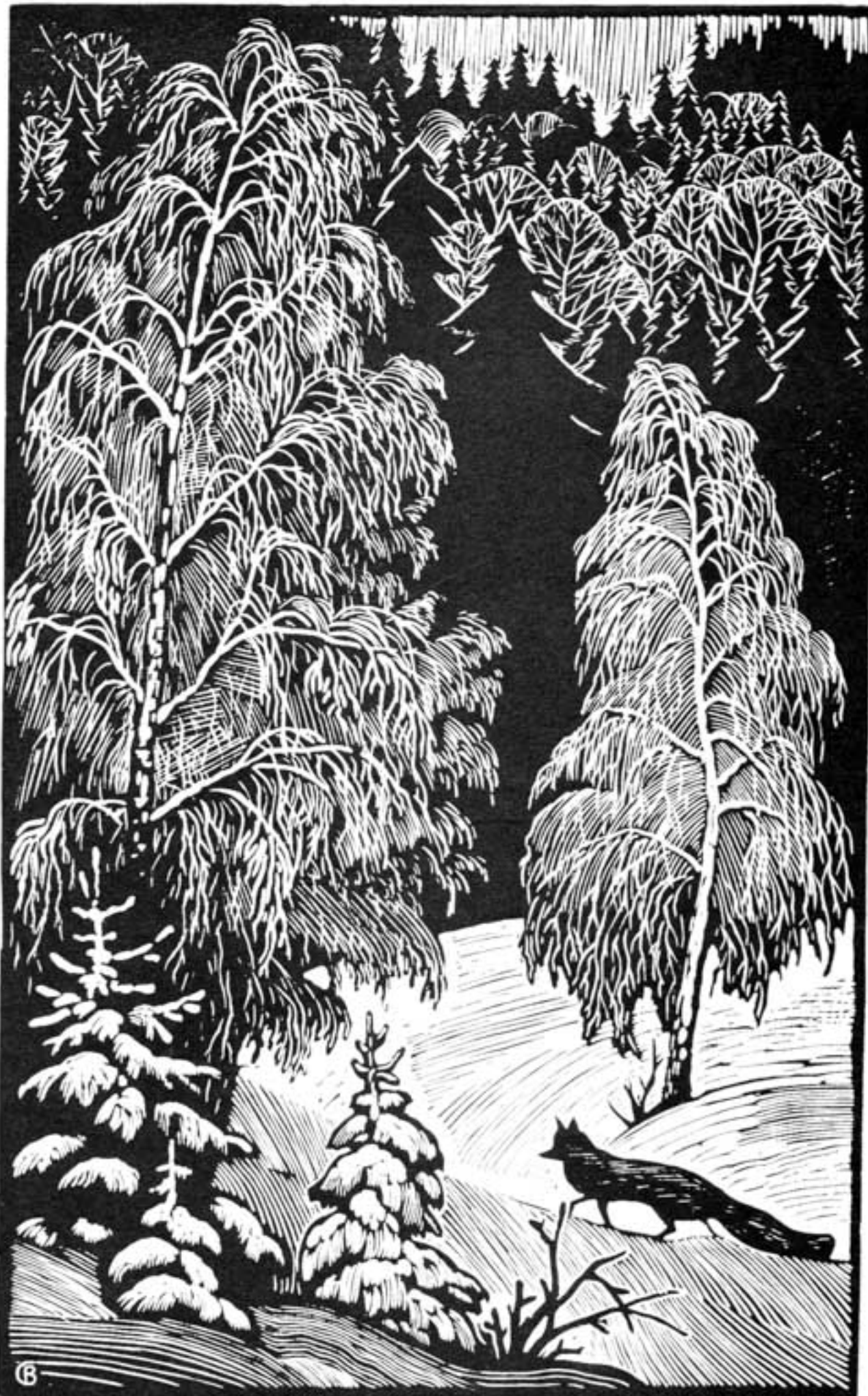
У баявым паходзе, 1965, Лінагравюра, 28×70

Экслібрыс. 1976. Гравюра на дрэве. 4,5×8
У тайзе Енісейскай. 1963. Лінагравюра. 60×22

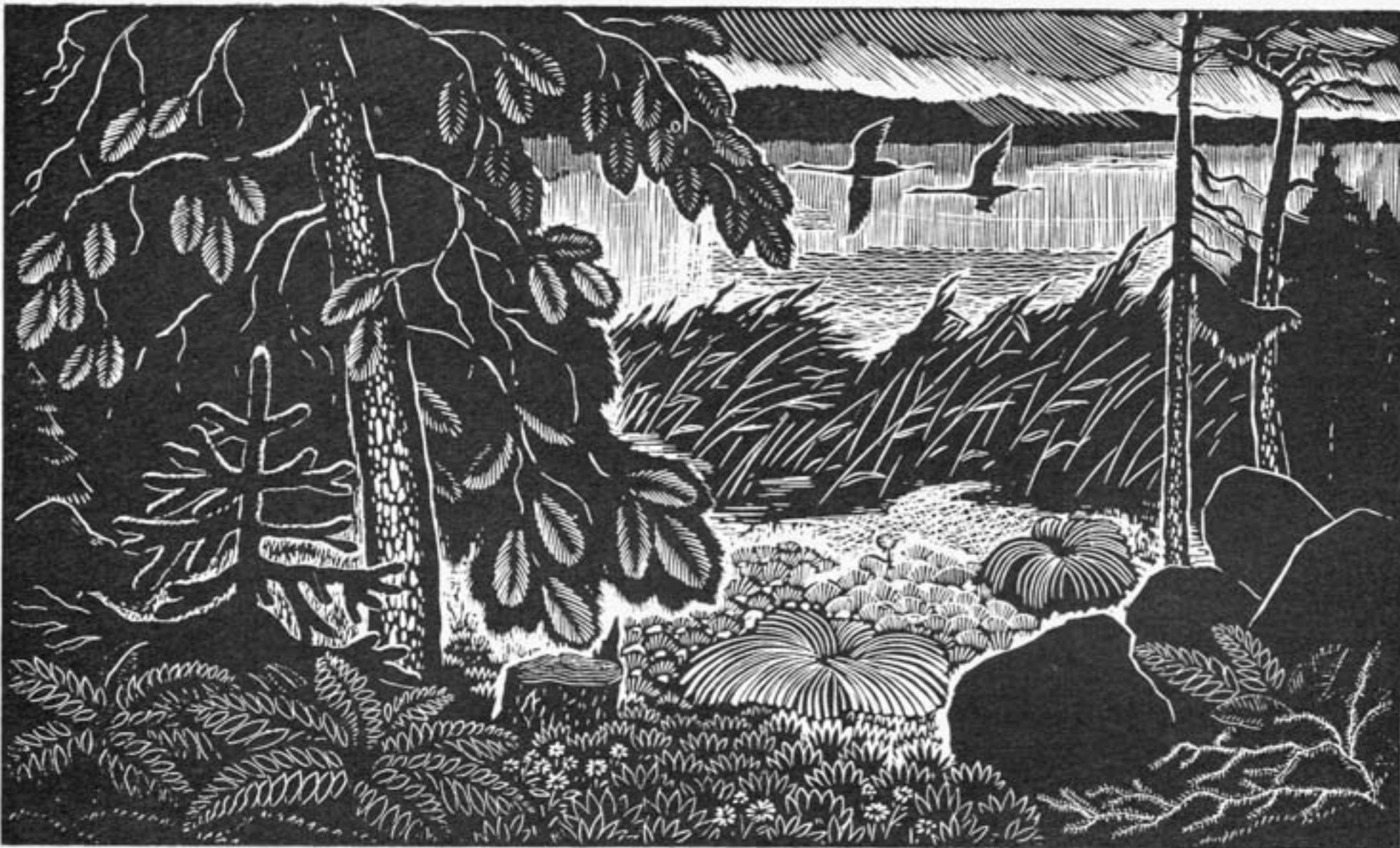
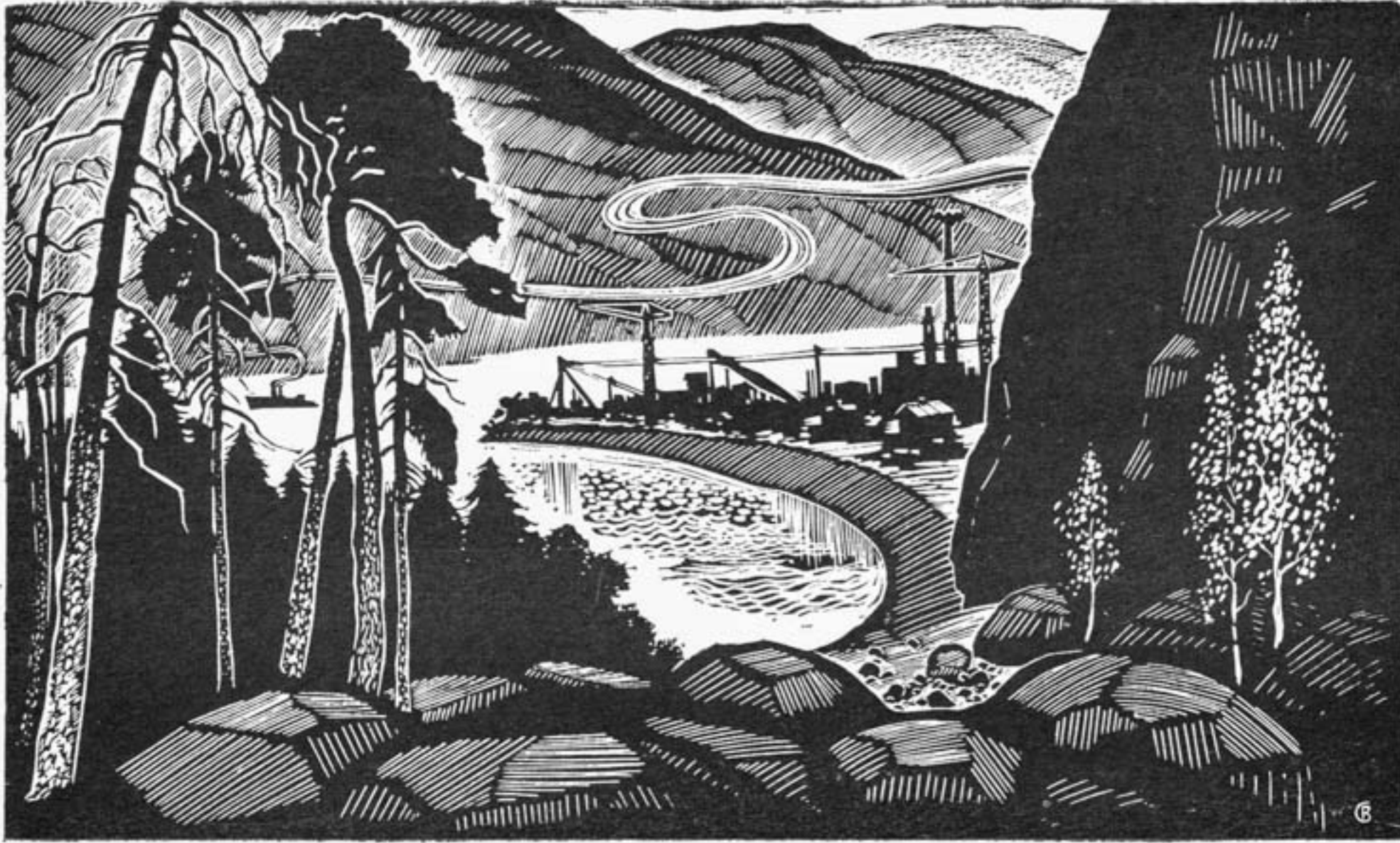
У Саянах, 1968. Лінагравюра, 30×41,5
Эклібрыс, 1986. Лінагравюра, 8×6

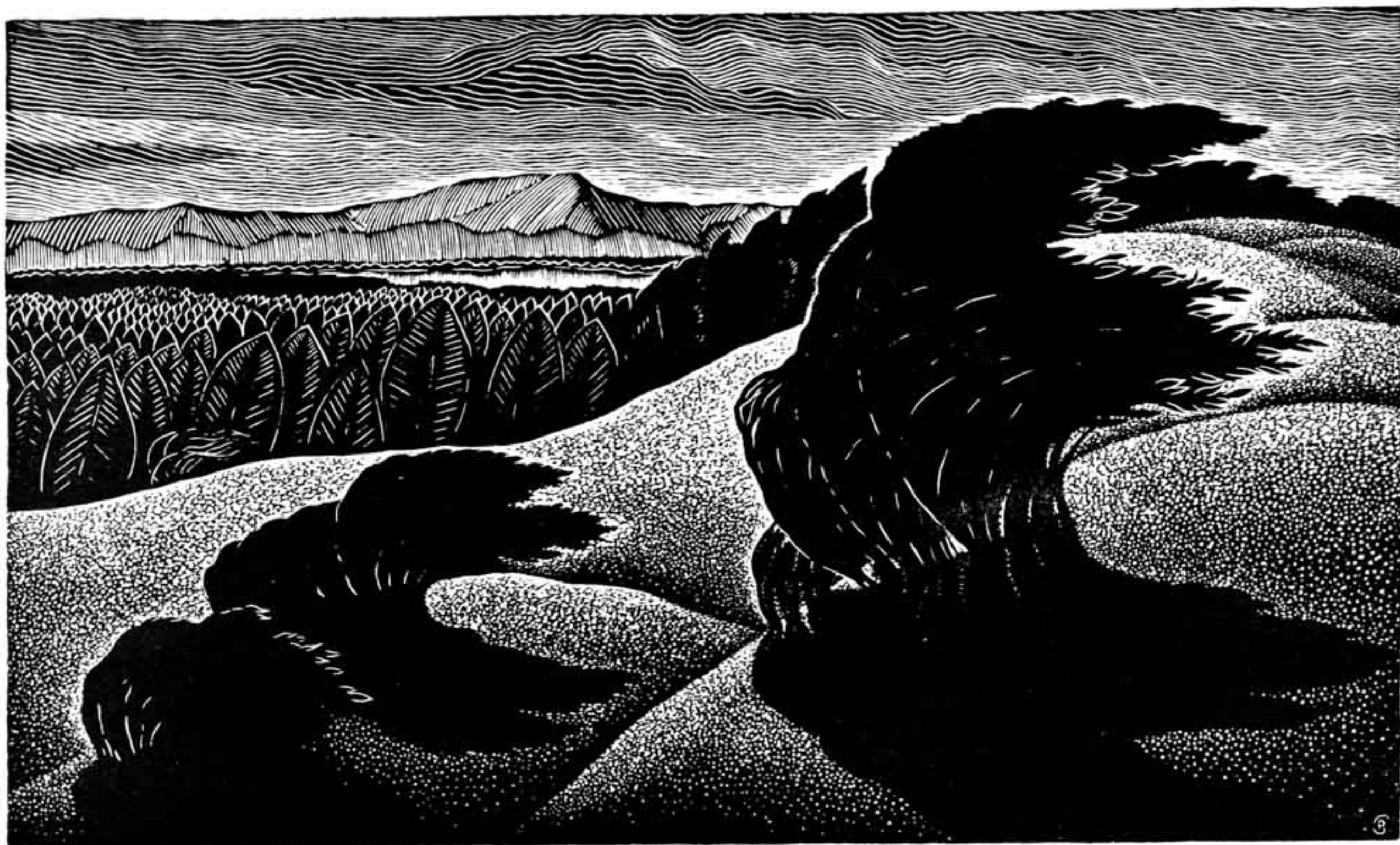
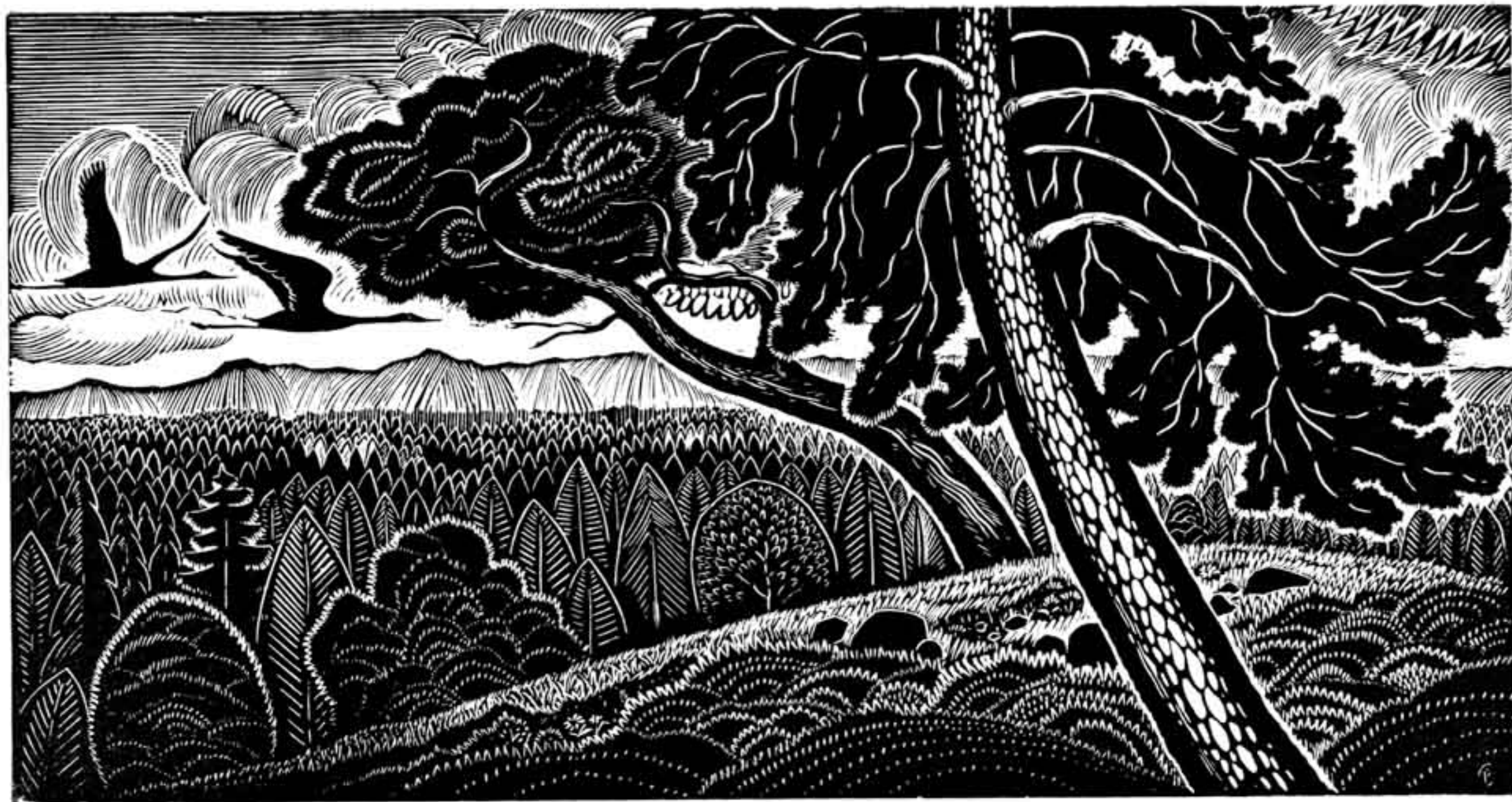
Экслібрыс. 1980. Лінагравюра. 8×6,5

Экслібрыс. 1972. Лінагравюра. 12×8

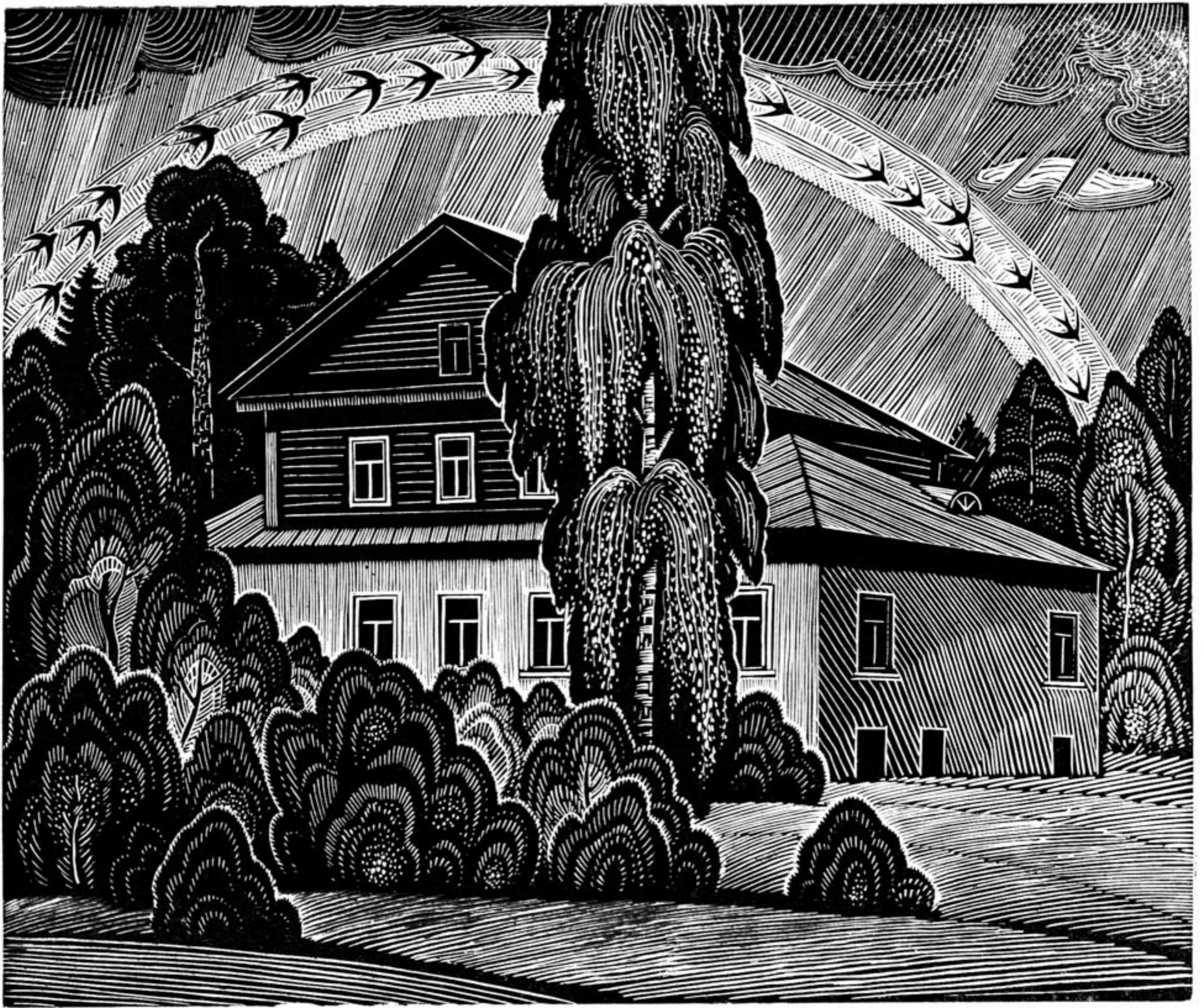
Зімой у лесе. 1966. Лінагравюра. 38×24

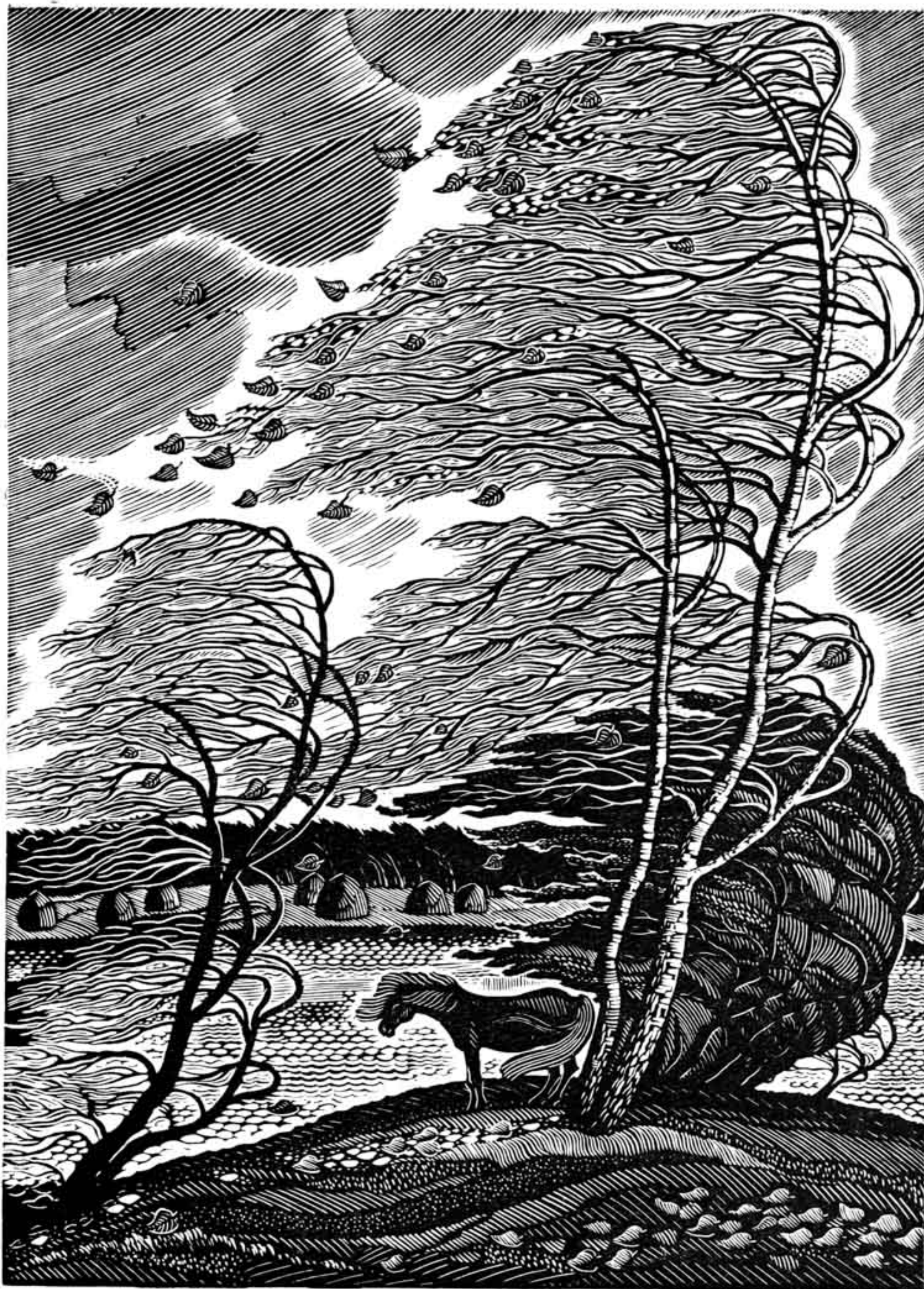
Саяна-Шушанская ГЭС будующа, 1969. Лінагравюра. 30×50
Шушанское, Воезера Пярова, 1969. Лінагравюра. 30×50

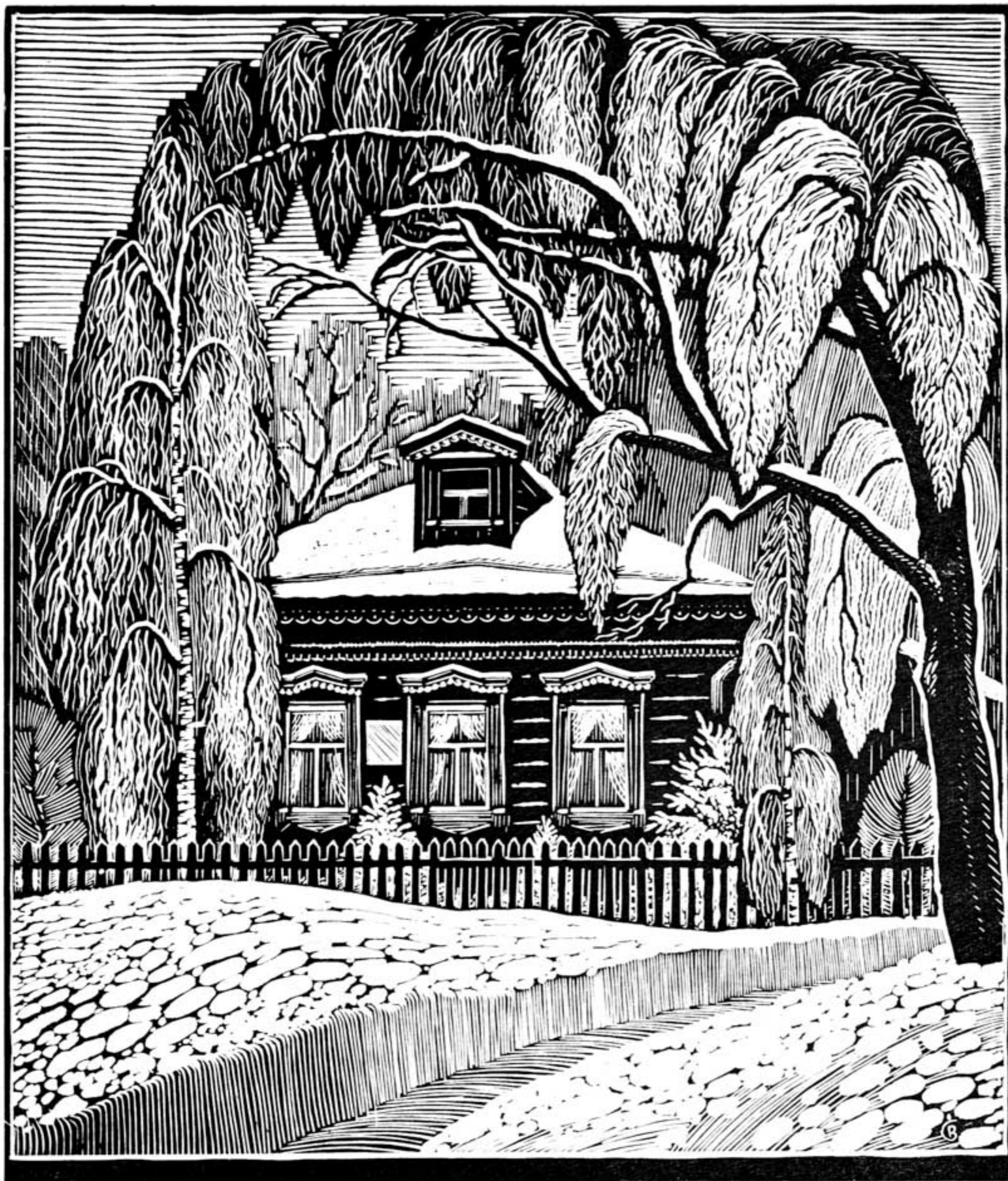
Шушанскае. Жураўліная горка. 1969. Лінагравюра, 29×55
Шушанскае. Пясчаная горка. 1969. Лінагравюра. 30×49

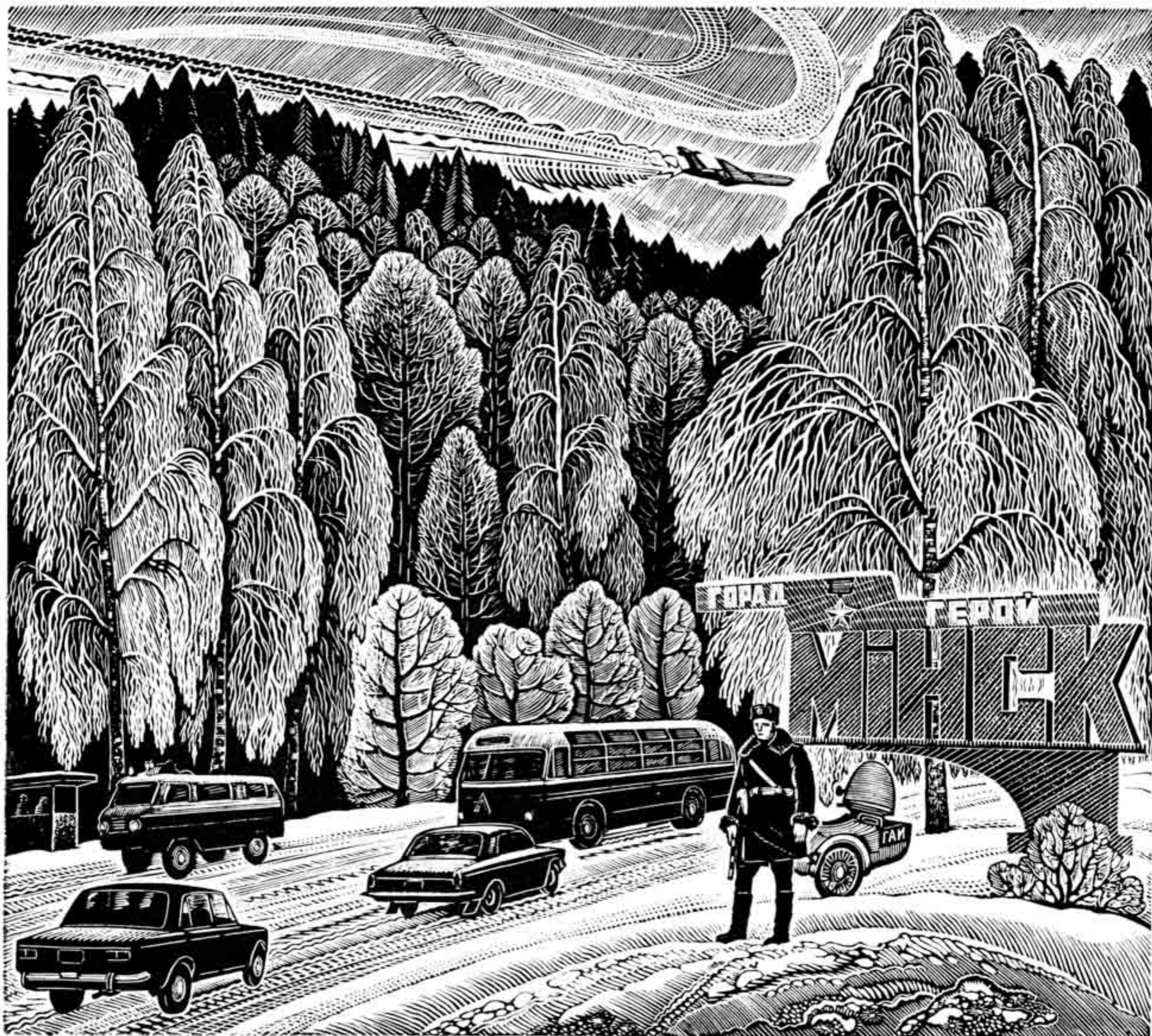
Канстанцінава. Літаратурны музей С. Ясеніна. 1979. Лінагравюра. 35×42

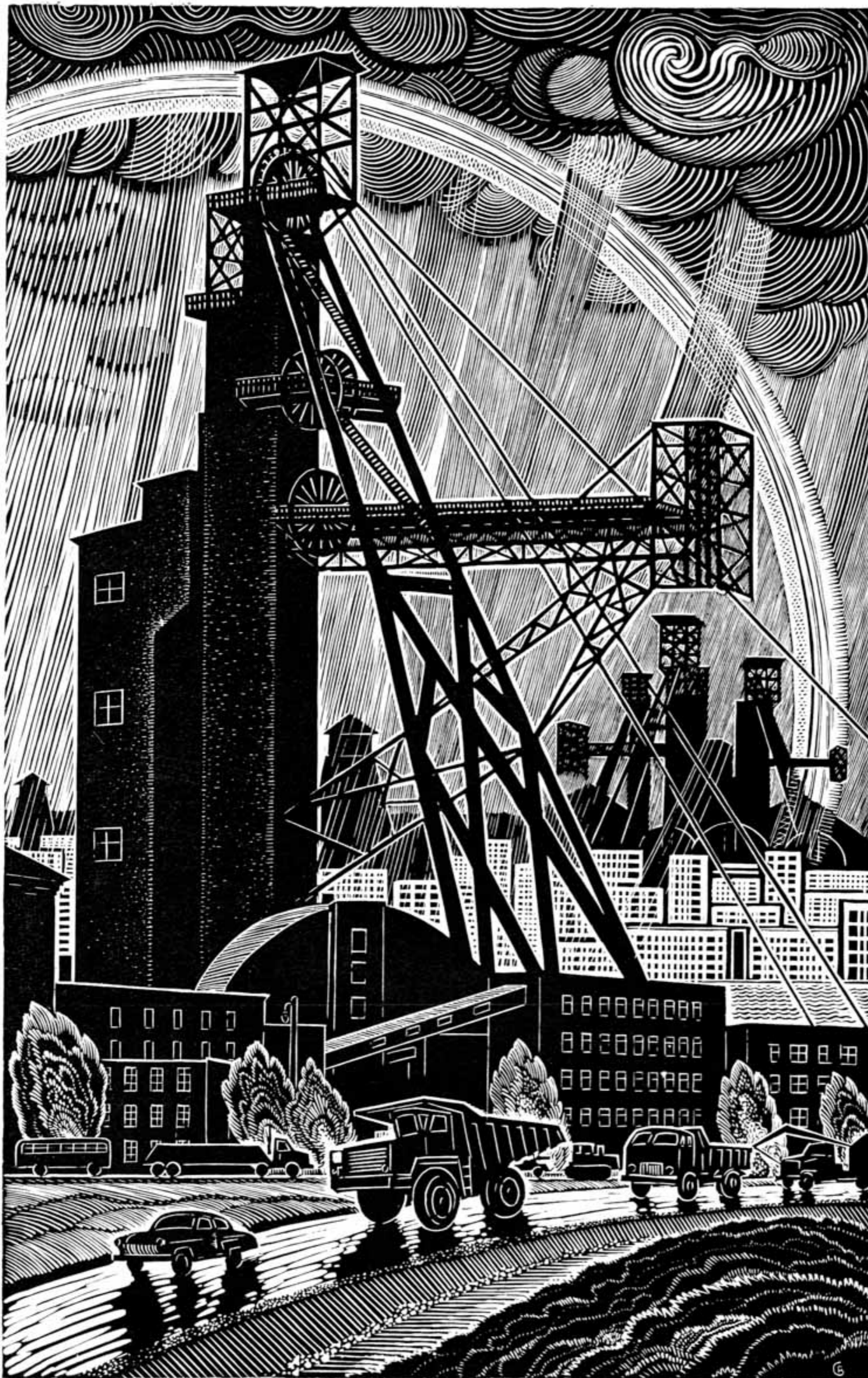
Лісце падае... 1977. Лінагравюра. 42×30

Канстанцінава, Дом Сяргея Ясеніна, 1972, Лінагравюра, 40×34

Пост ДАІ. 1976. Лінагравюра, 50×55

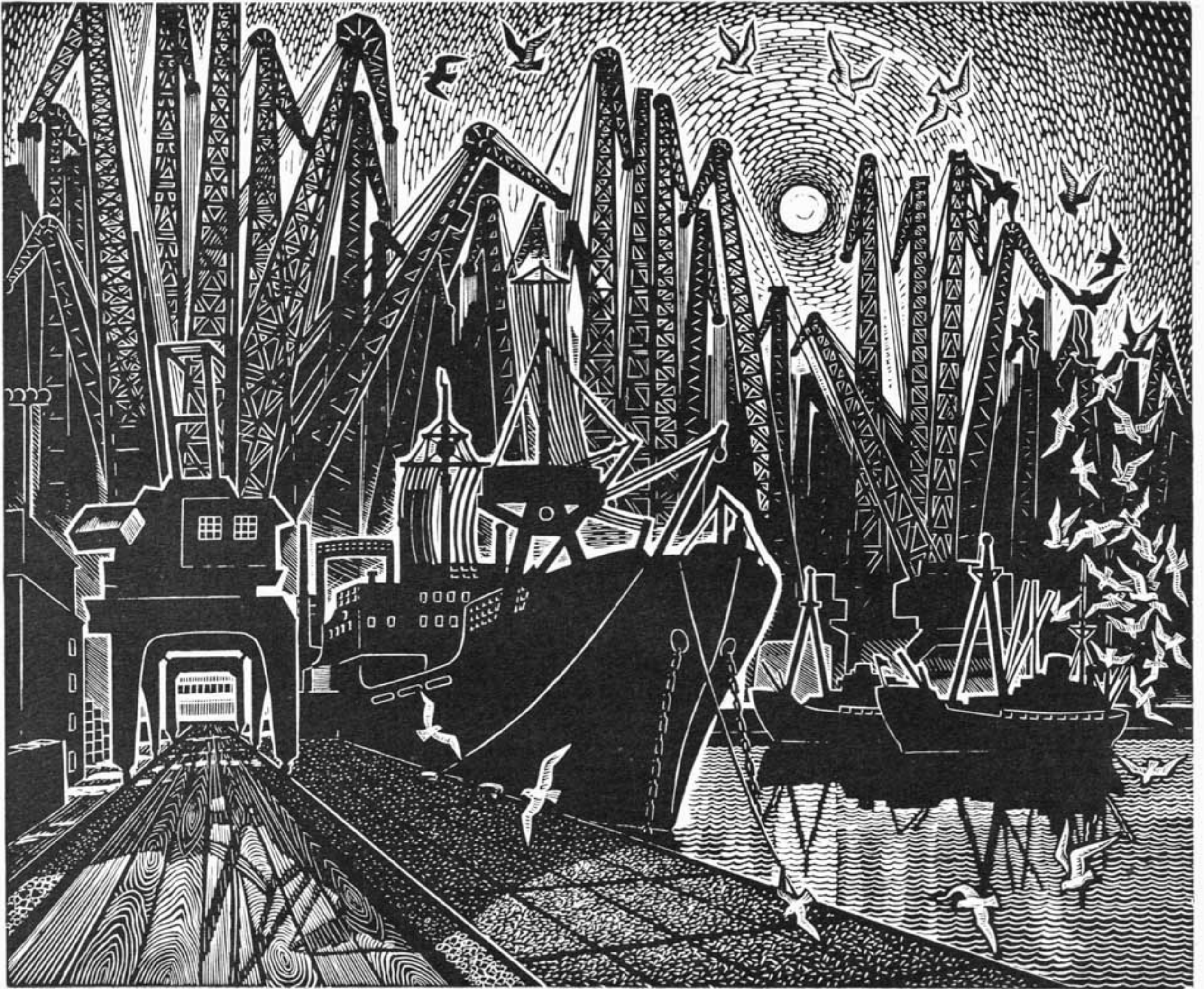
Вяселька над капрамі, 1973, Лінагравюра, 71×45

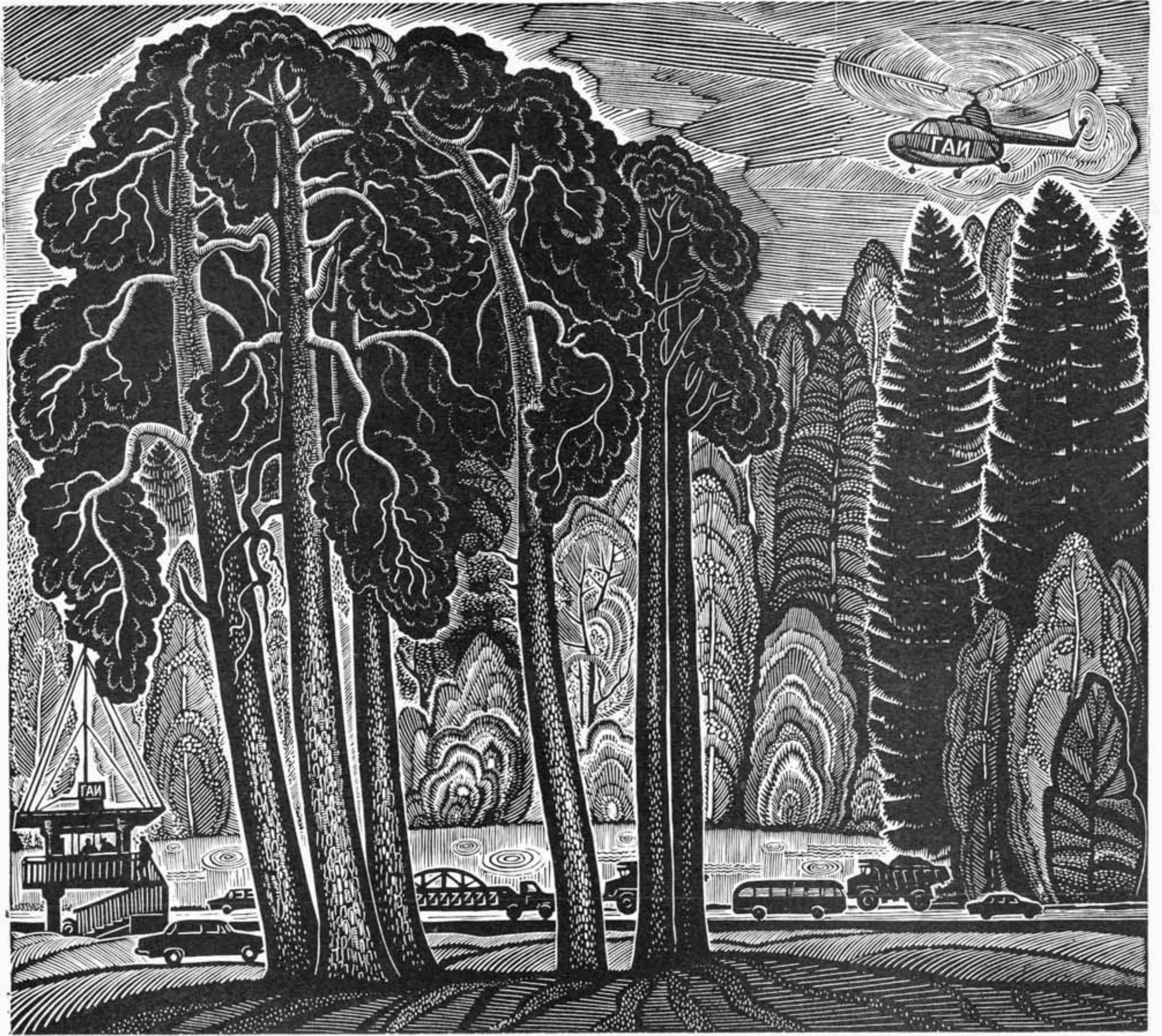
Полацкі нафтаперапрацоўчы. 1973. Лінагравюра. 70×40

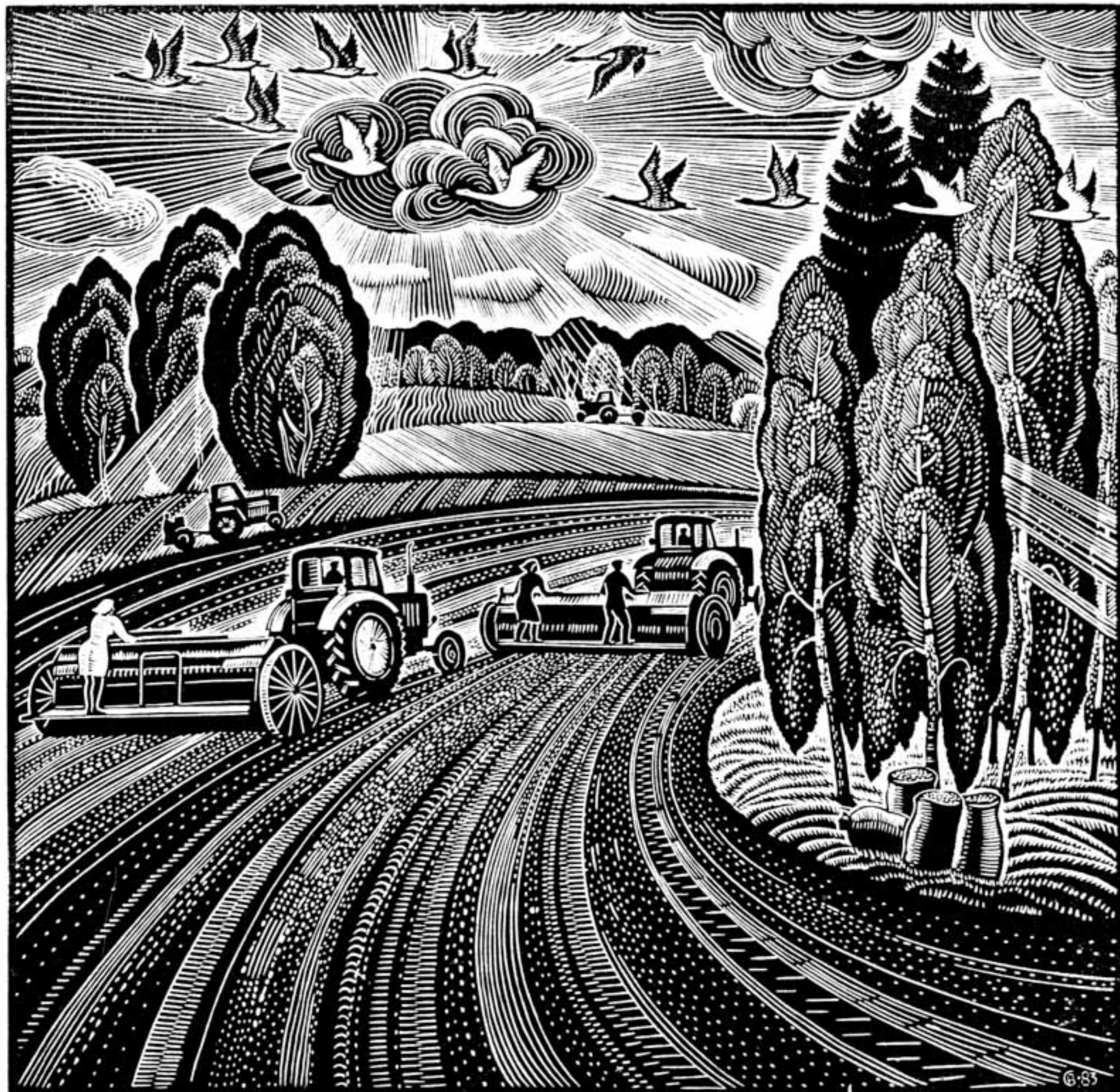
Рыга, 1977. Лінагравюра. 50×53

Раніца ў порце. 1977. Лінагравюра, 50×60

Палессе. На трасе. 1976. Лінагравюра. 50×55

Вясенняя сяўба. 1983. Лінагравюра. 45×46
Экслібрыс. 1986. Лінагравюра. 7,3×5,4

Гродзенскі хімізавод. 1973. Лінаграфюра. 70×39

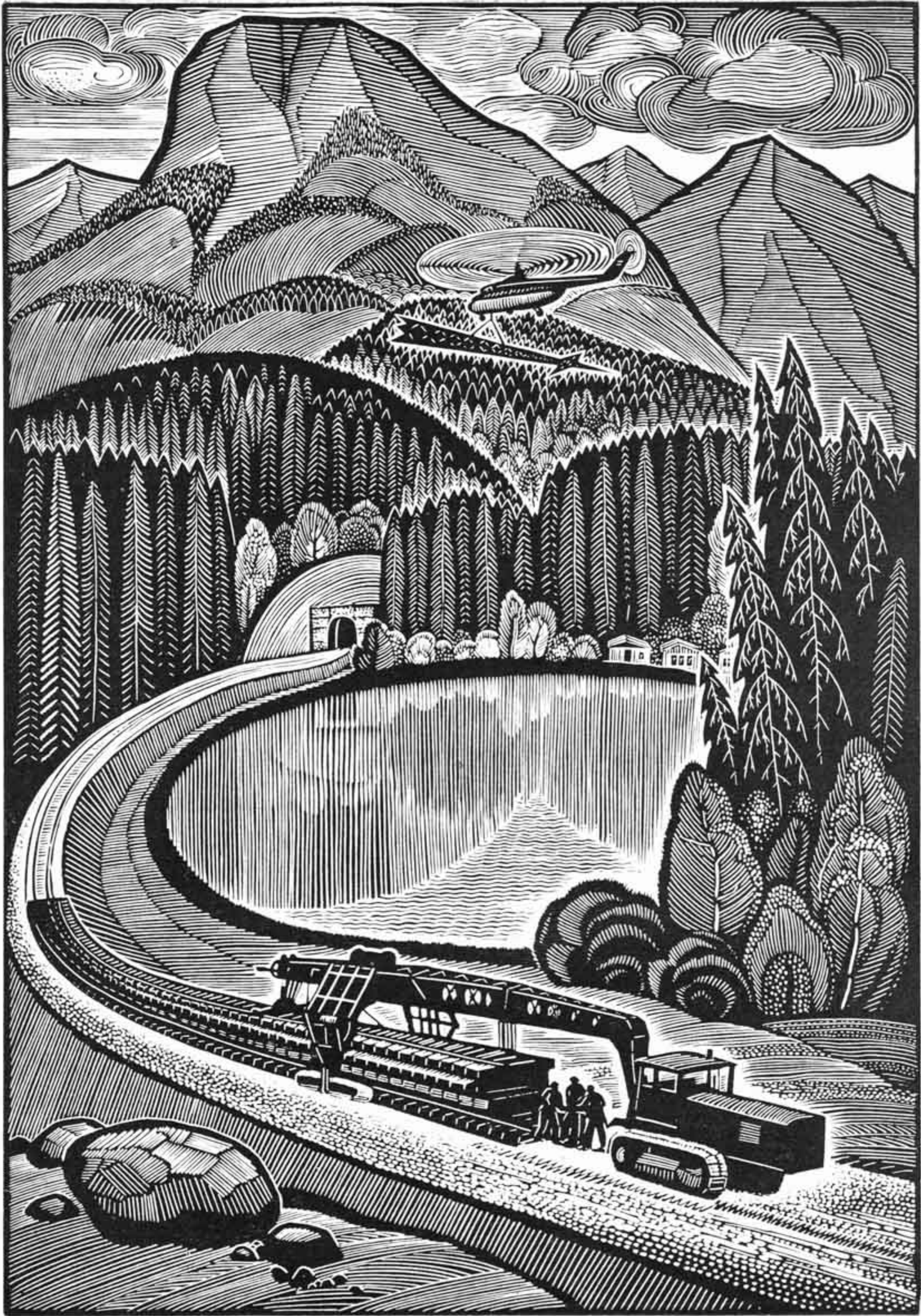
Мазырскі нафтаперапрацоўчы завод, 1977, Лінагравюра, 62×36

БАМ. Рабочая раница, 1984. Лінагравюра, 57×40

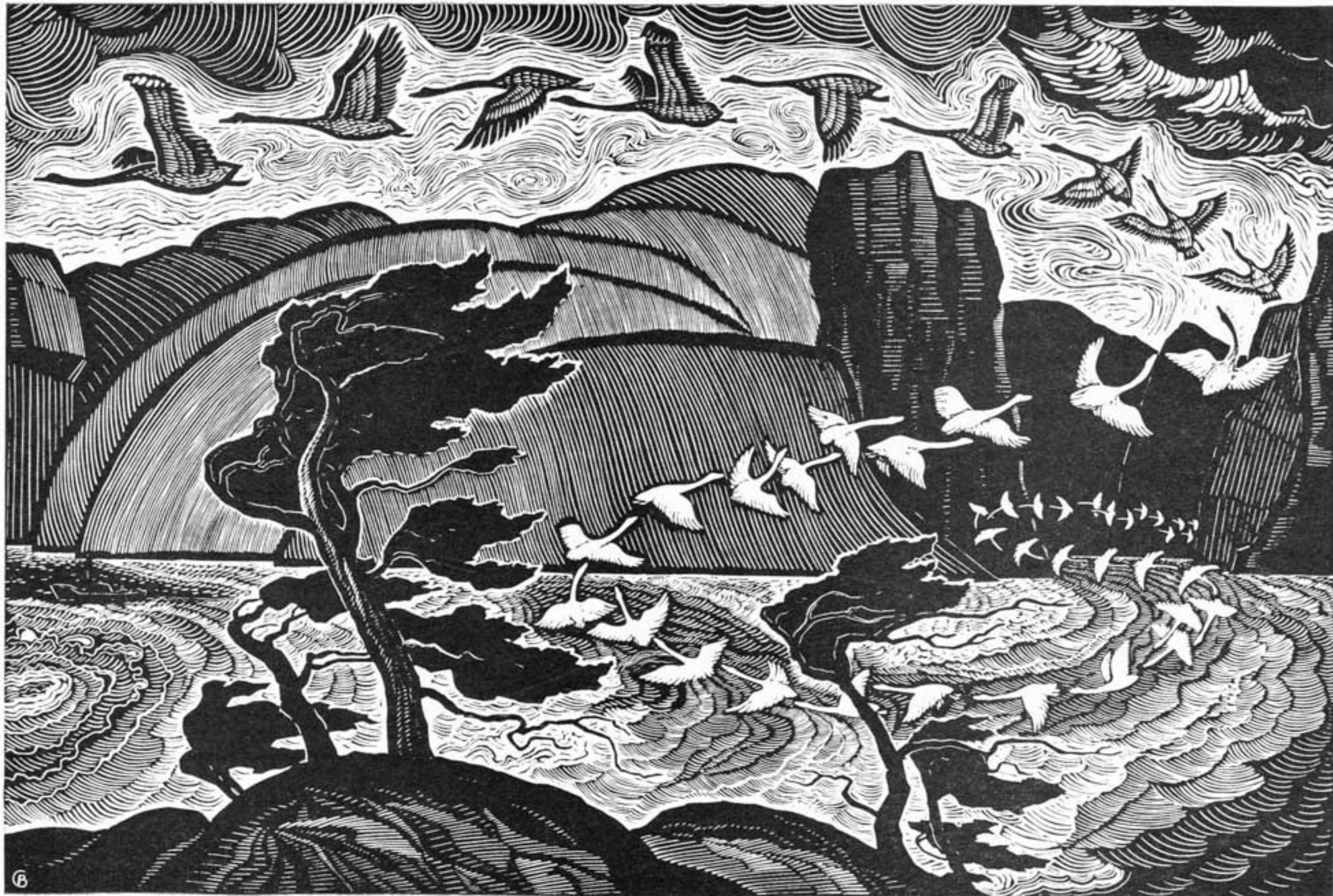

БАМ. Пуцеўкладчык. 1979. Лінагравюра. 57×40

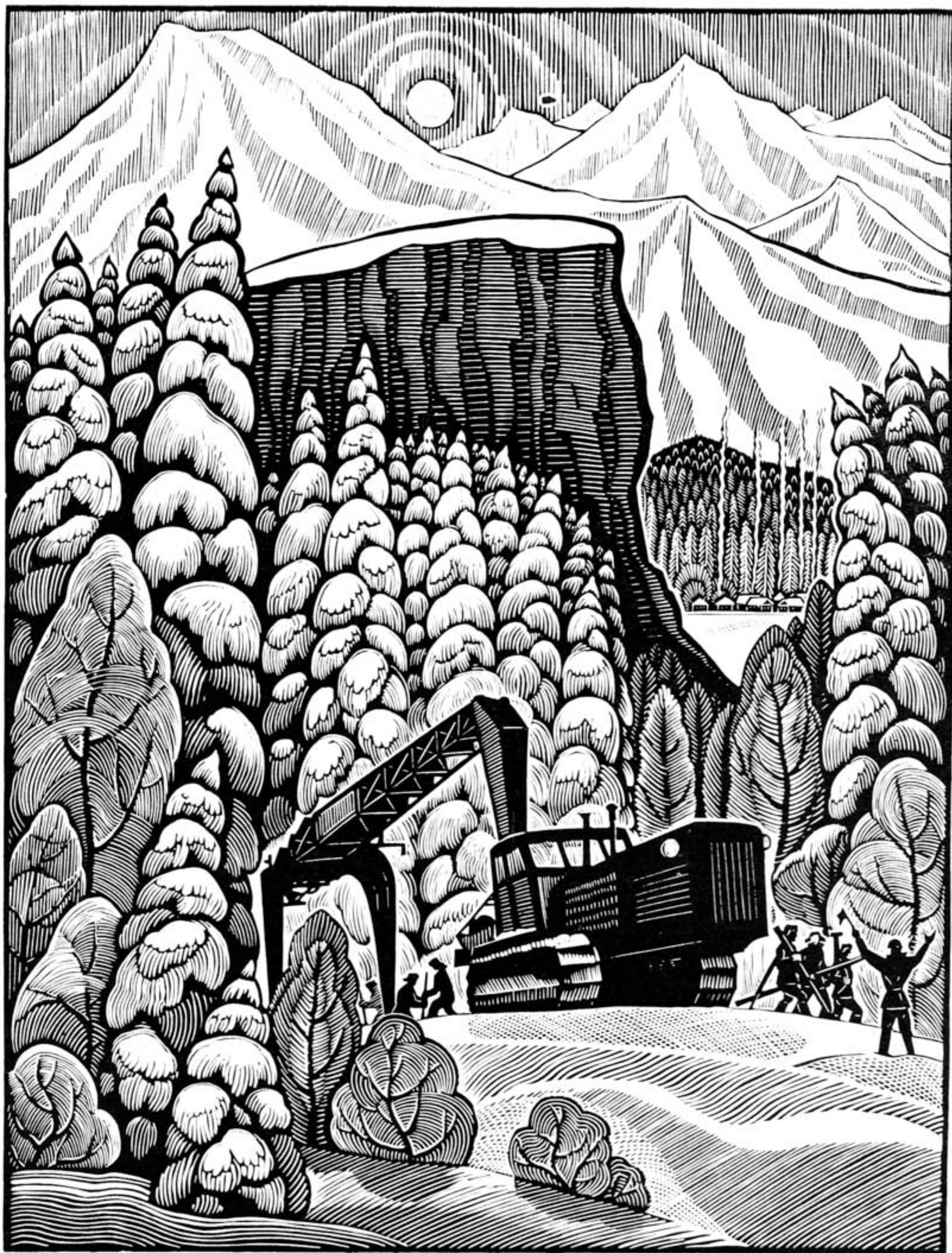
БМ. Праз сонкі, 1979. Лінагравюра, 57×40

Лебедзі ляцяць. 1972. Лінагравюра. 40×60

Экслібрыс. 1979. Лінагравюра. 6,5×5

БАМ. Таежняя кіламетры. 1980. Лінагравюра. 55×42

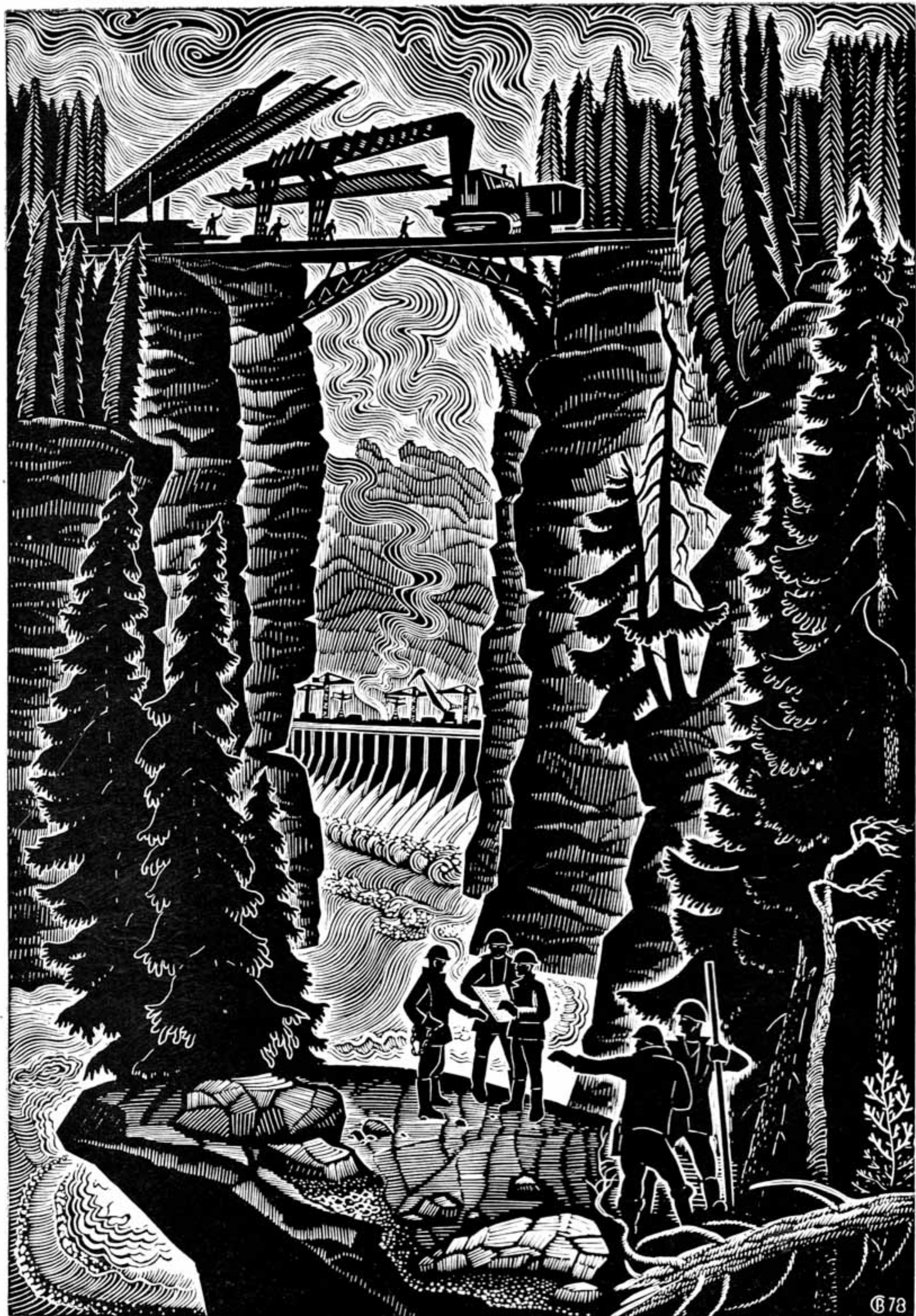
На промысел. 1972. Лінагравюра. 40×60

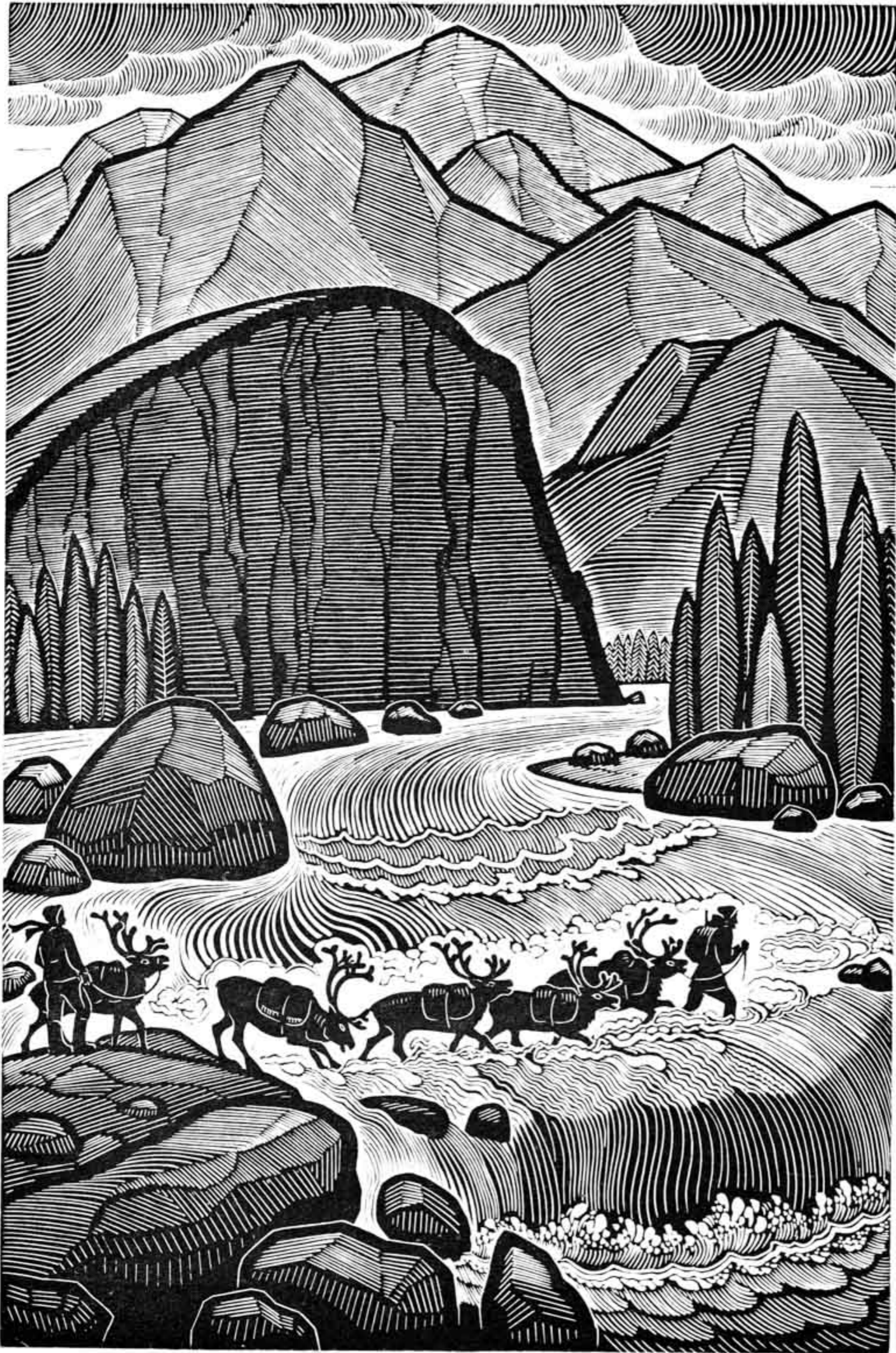
Дорога да Ледавітага акіяна, 1973. Лінагравюра, 41×60

Паляўнічы. 1973. Лінагравюра, 45×57
Экслібрыс. 1979. Лінагравюра, 7,5×4,5

БАМ. Праз тайгу і скалы. 1978. Ліногравюра. 58×40.

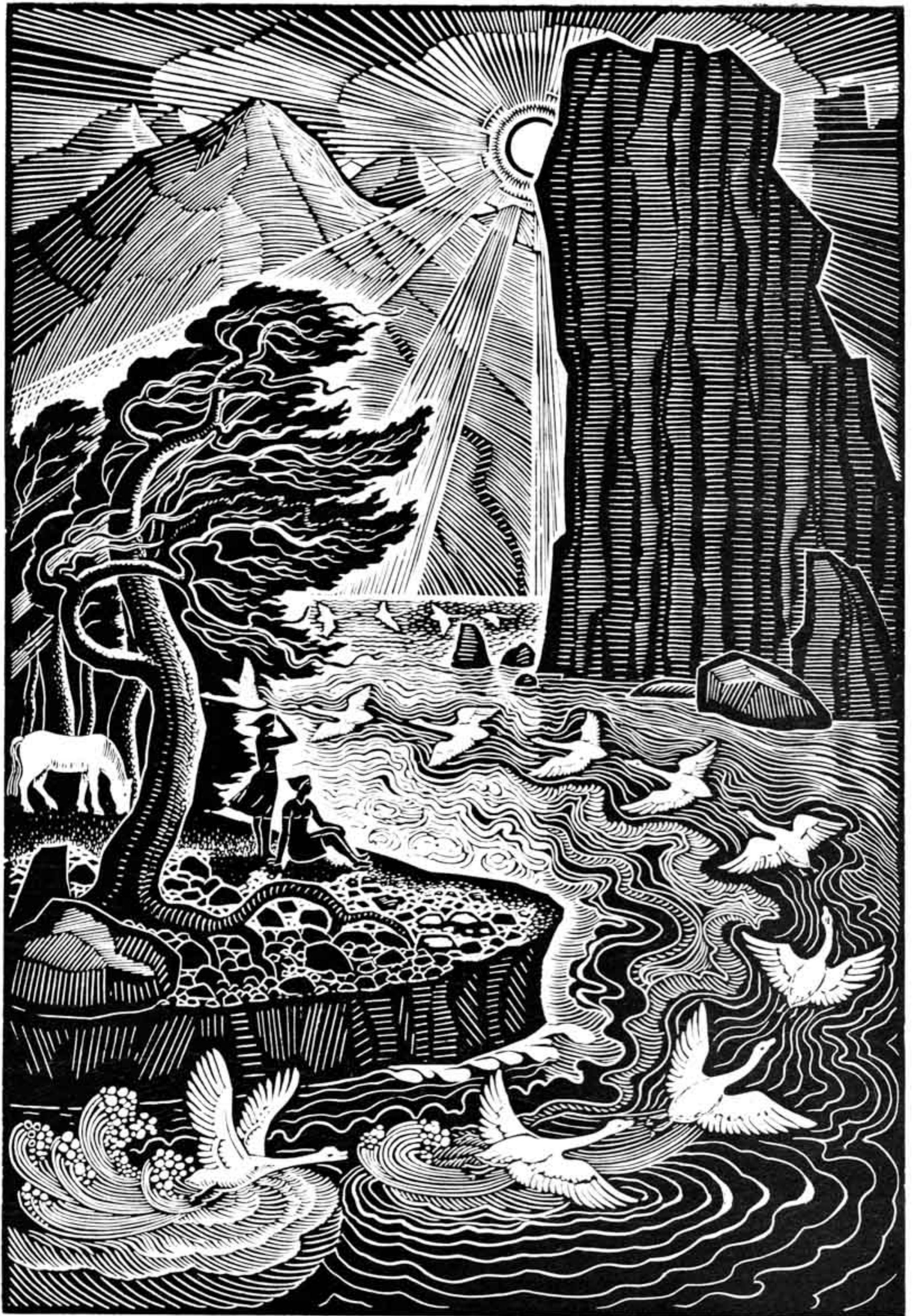
БАМ. Разведвальнікі. 1980. Лінагравюра. 58×38

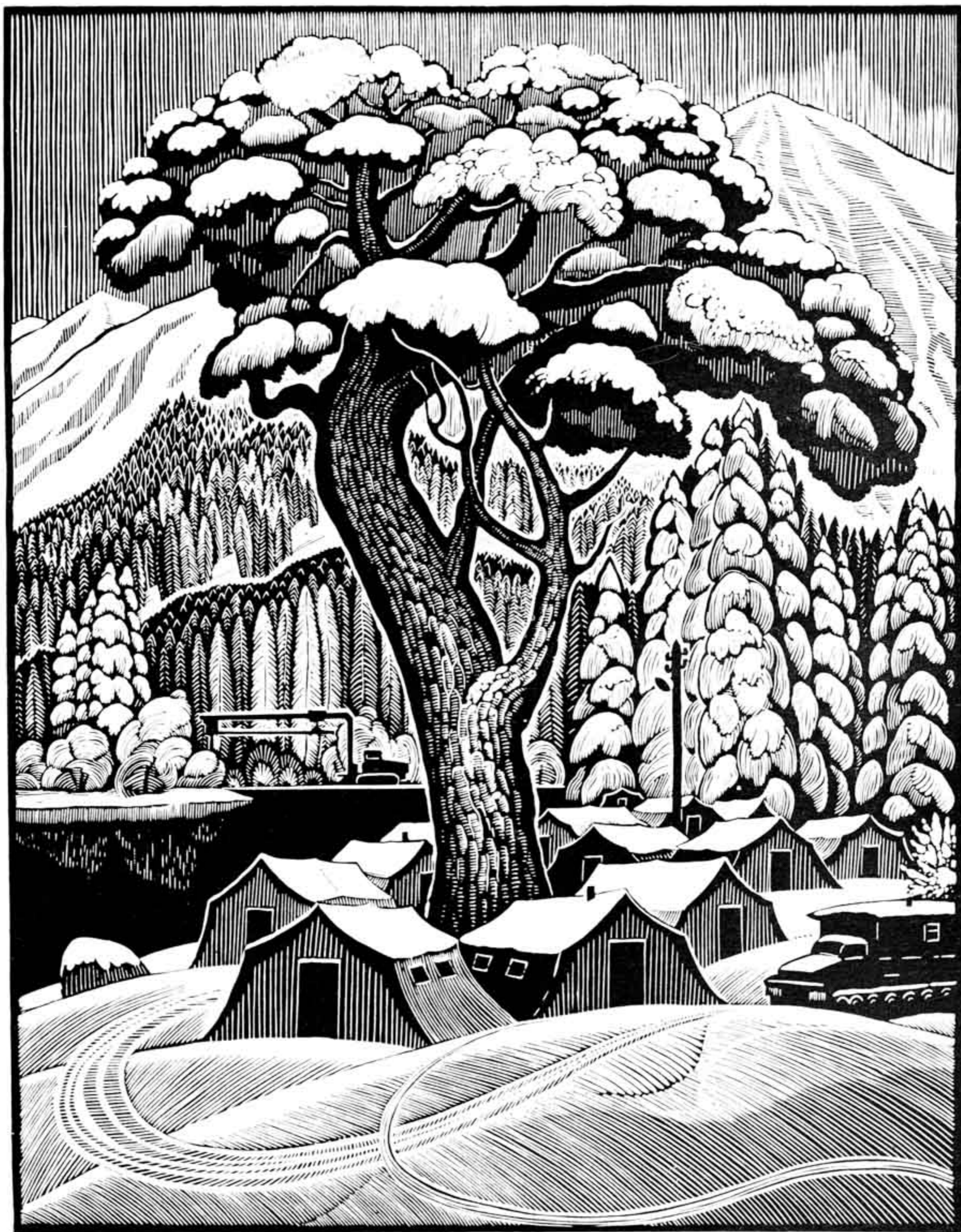
БАМ. Разбуджаны край. 1981. Лінагравюра, 50×57

Ленінград. Летні сад. 1971. Лінагравюра. 44×31

Раніца. Білі лебеді. 1981. Ліногравюра, 63×43

БАМ. Снежная зима, 1979. Лінагравюра, 54×42

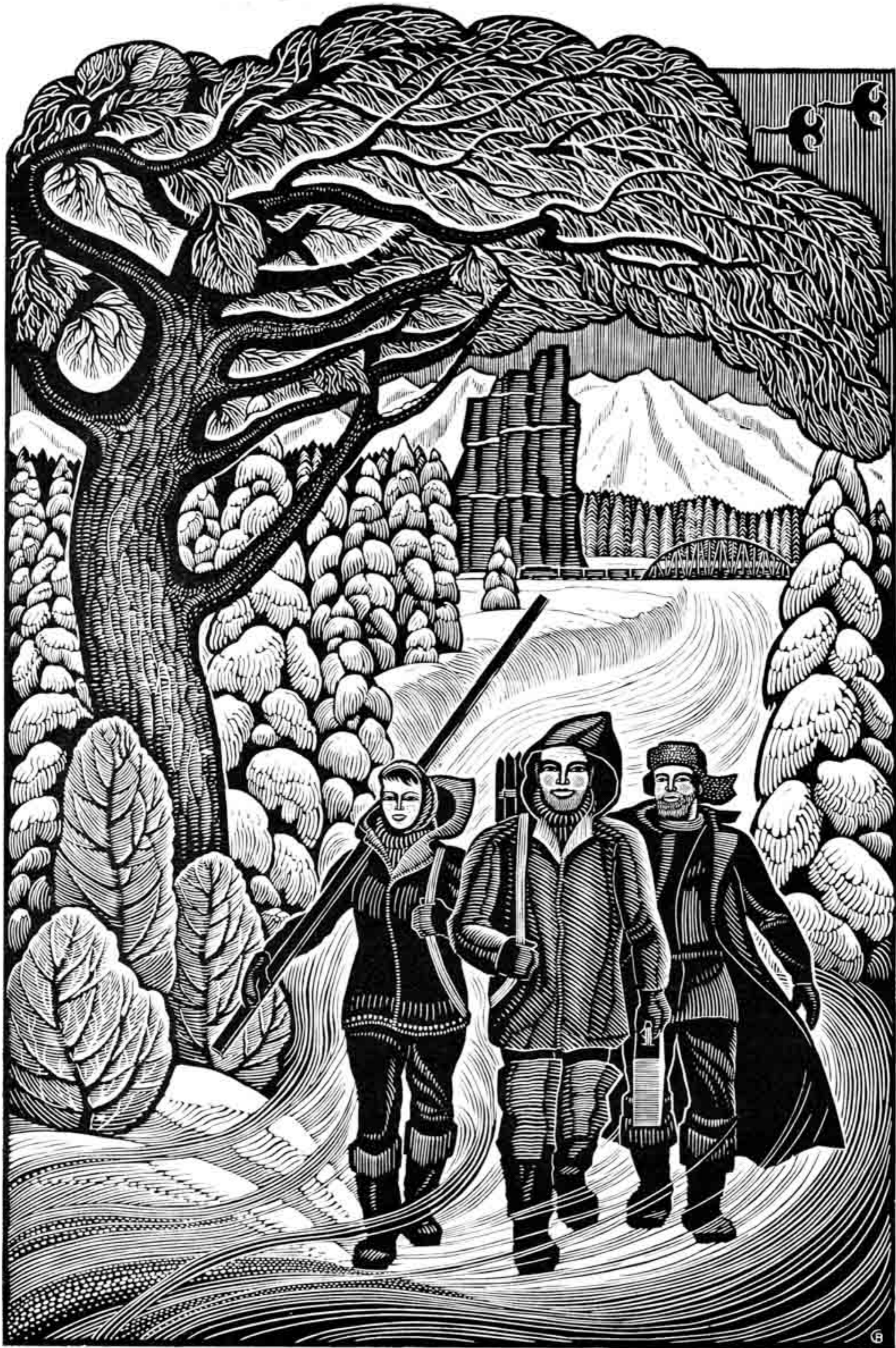

Вечар на БАМе, 1981. Лінагравюра, 43×55

Зіма на БАМе. Раніца. 1979. Ліногравюра. 45×49

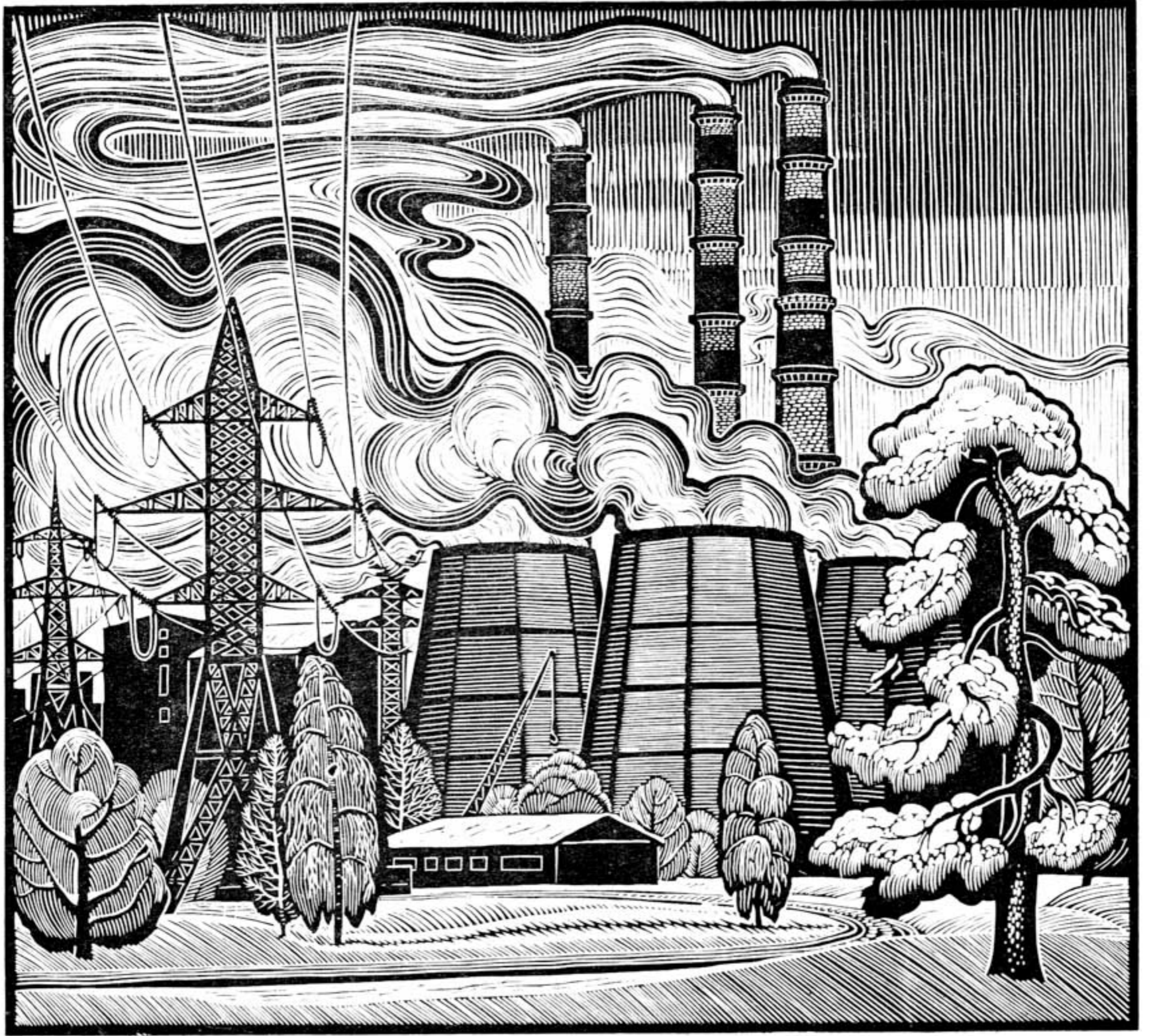

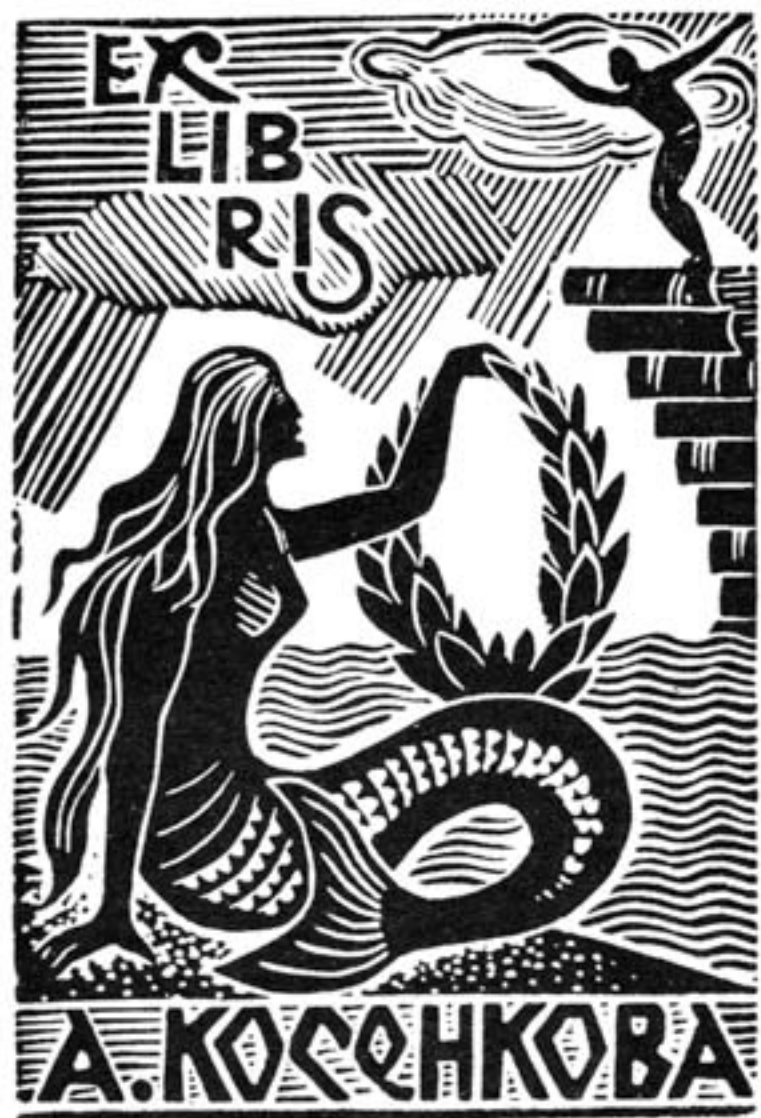
Салігорск. Чацвёрты калійны камбінат, 1984. Лінагравюра, 51×59

Палескі пейзаж, 1986, Лінагравюра, 43×57

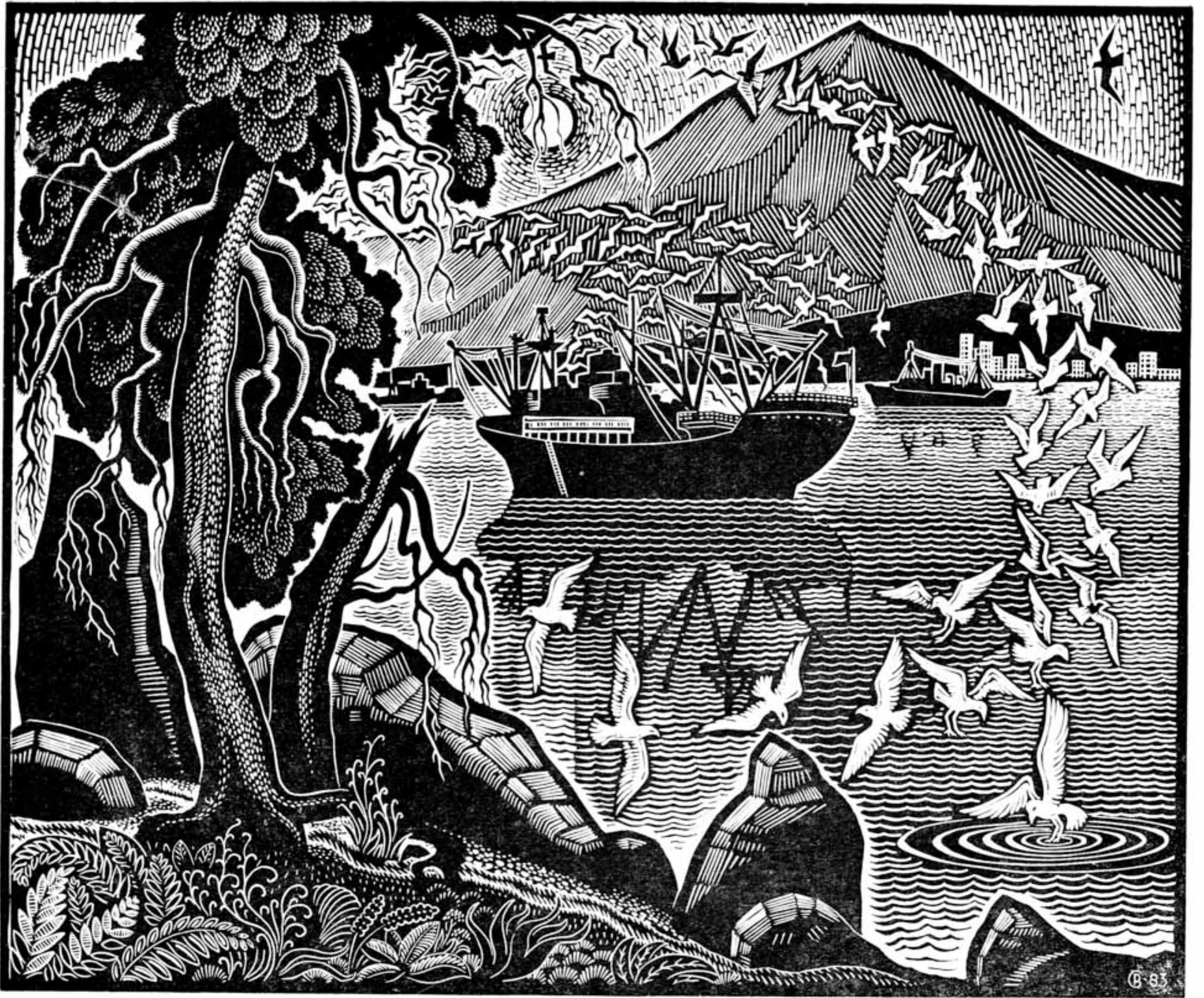
Мінская ЦЭЦ-3. 1985. Лінагравюра. 47×51

Сонцу і ветру насустреч. 1968. Ліногравюра. 30×50
Екслібрыс. 1979. Ліногравюра. 8×4,5

Индия. Да криницы. 1981. Лінагравюра. 48×28

Раніца ў гавані. 1983. Лінагравюра, 56×55

На прасторах Сібіры. 1983. Лінагравюра, 42×59

Конная Будённага. 1967. Лінагравюра. 30×60
Экслібрыс. 1975. Гравюра на дрэве. 8×4

Балгарыя. Крэпасць у Тырнаве, 1982.
Афорт. 33×25

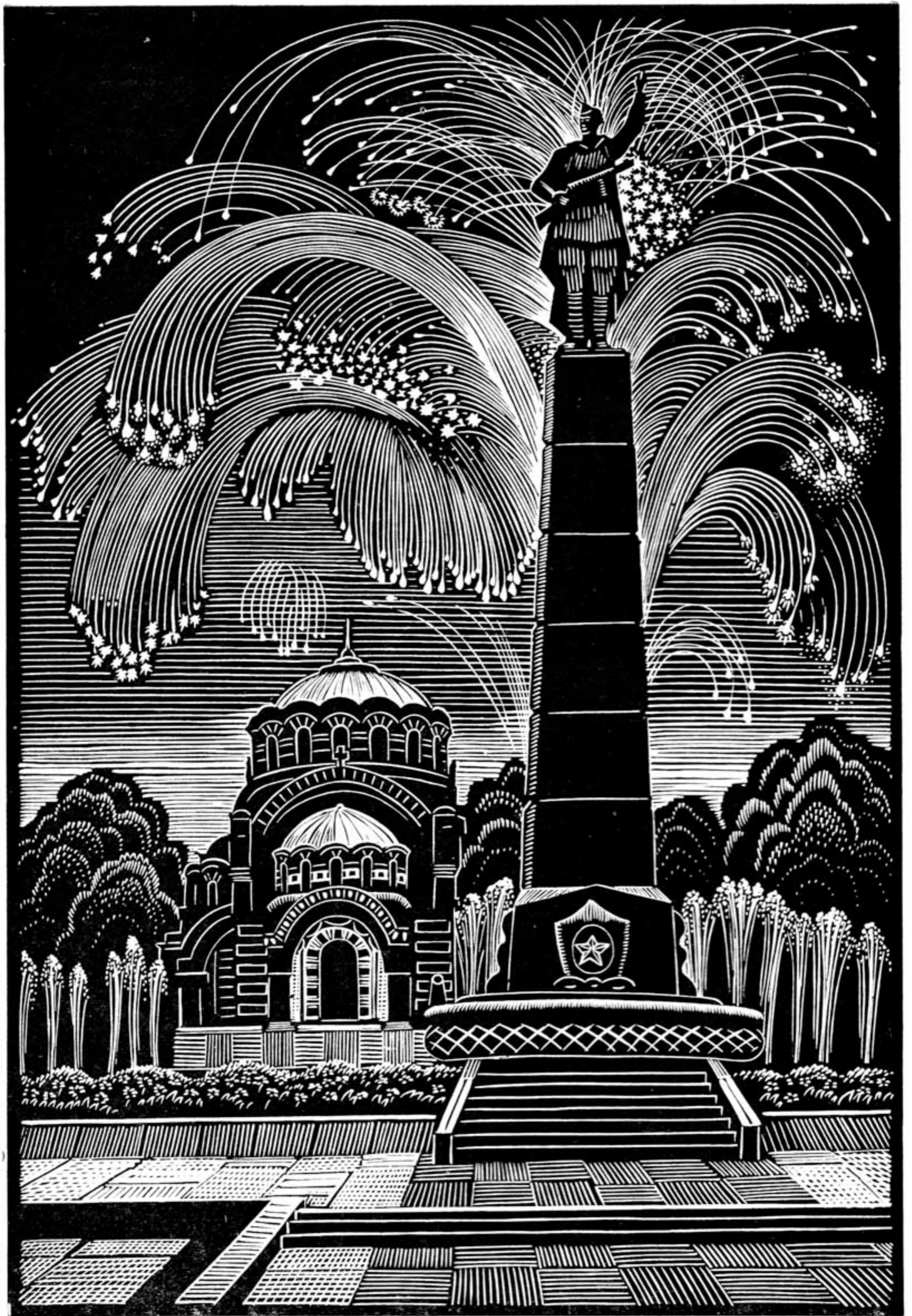
Балгарыя. Алёша, 1985.
Лінагравюра. 48×32

Балгарыя. На Шышы ўсё спакойна, 1985.
Лінагравюра. 47×45

Кёнігсберг. Залп гвардзейскіх мінамётаў. 1985. Лінагравюра, 56×35
Экслібрыс. 1985. Лінагравюра, 7×5

Балгарыя, Плевен, 1985. Лінагравюра, 47×33

На вокладцы:
Раніца ў порце.

ВЛАДИМИР САДИН

Каталог выставкі

Автор тэкста Елена Михайловна Пеньковская
Мінск, выдавецтва «Беларусь»

На беларускім мове

Загадчык рэдакцыі Г. М. Галубовіч
Рэдактар А. П. Міронава
Мастак І. А. Марачкін
Мастацкі рэдактар М. Р. Баразна
Карэктары Г. І. Славінская, Ю. Ц. Карповіч
Н/К

Здадзена ў набор 03.06.87. Падп. да друку 09.10.87. АТ 07698. Фармат 60×90^{1/8}. Папера мелаваная. Гарнітура літаратурная. Высокі друк. Ум. друк. арк. 9,0. Ум. фарб.-адб. 9,25. Ул.-выд. арк. 6,51. Тыраж 1000 экз. Зак. № 814. Цана 1 р. 20 к. Заказное.

Ордэна Дружбы народаў выдавецтва «Беларусь» Дзяржаўнага камітэта БССР па справах выдавецтваў, паліграфіі і кніжнага гандлю. 220600. Мінск, праспект Машэрава, 11.

Друкарня імя Францыска Скарыны выдавецтва «Навука і тэхніка». 220041, Мінск, Ленінскі пр-т, 68.

1 р. 20 к.